JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
PAOLO MENGOZZI
19 päivänä marraskuuta 2015[1]

Yhdistetyt asiat C-186/14 P ja C-193/14 P

ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s. ym.
vastaan
Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd
ja
Euroopan unionin neuvosto
vastaan

Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd

Muutoksenhaku — Polkumyynti — Asetus (EY) N:o 384/96 — 3 artiklan 5, 7 ja 9 kohta — 6 artiklan 1 kohta — Tiettyjen Kiinasta peräisin olevien raudasta tai teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuonti — Lopullinen polkumyyntitulli — Vahingon uhkan määrittäminen — Tutkimusajanjakson jälkeen ilmenneiden tietojen huomioon ottaminen — Tuomioistuinvalvonnan laajuus

I **Johdanto**

1. ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s. ym. (jäljempänä ArcelorMittal ym.) ja Euroopan unionin neuvosto vaativat valituksissaan unionin tuomioistuinta kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen tuomion Hubei Xinyegang Steel v. neuvosto (T-528/09, EU:T:2014:35; jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla tämä hyväksyi kantajan vaatimuksen lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien raudasta tai teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuonnissa sekä tässä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta 24.9.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 926/2009[2] (jäljempänä riidanalainen asetus) kumoamisesta.

2. Nämä valitukset, jotka yhdistettiin unionin tuomioistuimen presidentin 28.7.2014 tekemällä päätöksellä, antavat unionin tuomioistuimelle mahdollisuuden täsmentää ensi kertaa polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22.12.1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96,[3] sellaisena kuin se on muutettuna 21.12.2005 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 2117/2005[4] (jäljempänä perusasetus), 3 artiklassa tarkoitetun käsitteen ”vahingon uhka” ulottuvuutta. Niissä tuodaan esiin myös kysymys siitä, onko unionin yleinen tuomioistuin noudattanut rajoja, jotka on asetettu valvonnalle, jota sen on harjoitettava toimielinten polkumyynniltä suojautumiseksi toteutettujen toimenpiteiden yhteydessä tekemien taloudellisten arviointien osalta.

1 — Alkuperäinen kieli: ranska.
2 — EUVL L 262, s. 19.
3 — EYVL 1996, L 56, s. 1.
4 — EUVL L 340, s. 17.

II **Asiaa koskeva lainsäädäntö**

3. Perusasetuksen 3 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Tässä asetuksessa käsitteellä ’vahinko’ tarkoitetaan, jollei toisin ilmoiteta, yhteisön tuotannonalalle aiheutunutta merkittävää vahinkoa, yhteisön tuotannonalaan kohdistuvaa merkittävän vahingon uhkaa tai merkittävää viivästystä yhteisön tuotannonalan perustamisessa, ja sitä tulkitaan tämän artiklan mukaisesti.

– –

5. Tutkittaessa polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta kyseessä olevaan yhteisön tuotannonalaan on otettava huomioon kaikki olennaiset taloudelliset tekijät ja seikat, jotka vaikuttavat kyseisen teollisuuden tilanteeseen, kuten esimerkiksi se tosiasia, että ala on edelleen toipumassa entisten polkumyynti- tai vientitukikäytäntöjen vaikutuksista, tosiasiallisen polkumyyntimarginaalin merkittävyys, myynnin tosiasiallinen ja mahdollinen pieneneminen, voitot, tuotanto, markkinaosuus, tuottavuus, investointien tuotto tai kapasiteetin käyttöaste, hintaan vaikuttavat tekijät yhteisössä, tosiasialliset ja mahdolliset negatiiviset vaikutukset kassavirtoihin, varastot, työllisyys, palkat, kasvu sekä pääoman saanti tai investoinnit. Tämä luettelo ei ole tyhjentävä, eikä yksi tai useampi näistä tekijöistä välttämättä ole ratkaiseva.

– –

7. Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin lisäksi on tutkittava muut tiedossa olevat tekijät, jotka samaan aikaan aiheuttavat vahinkoa yhteisön tuotannonalalle, eikä näiden tekijöiden aiheuttamaa vahinkoa saa pitää polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista johtuvana 6 kohdassa tarkoitetussa merkityksessä. Tässä suhteessa olennaisina tekijöinä voidaan pitää muun muassa muun kuin polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrää ja hintoja, kysynnän supistumista tai kulutustottumusten muutoksia, kolmannen maan ja yhteisön tuottajien rajoittavia kauppatapoja ja kyseisten tuottajien välistä kilpailua, tekniikan kehittymistä sekä yhteisön tuotannonalan vientisaavutuksia ja tuottavuutta.

– –

9. Merkittävän vahingon uhan on perustuttava tosiasioihin eikä pelkkiin väitteisiin, arveluihin tai etäisiin mahdollisuuksiin. Sellaisen olosuhteiden muutoksen, joka loisi tilanteen, jossa polkumyynti aiheuttaisi vahinkoa, on oltava selvästi nähtävissä ja välittömästi uhkaava.Merkittävän vahingon uhan olemassaolon määrittämiseksi on tarkasteltava muun muassa sellaisia tekijöitä kuin

a) polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin sellainen huomattava kasvuvauhti yhteisön markkinoilla, joka on osoitus tuonnin tuntuvan kasvun todennäköisyydestä

b) riittävän vapaasti viejän käytettävissä oleva kapasiteetti tai sellaisen kapasiteetin välitön ja tuntuva kasvu, joka on osoitus polkumyynnillä yhteisön markkinoille tapahtuvan viennin tuntuvan kasvun todennäköisyydestä, ottaen huomioon muiden vientimarkkinoiden kyky ottaa vastaan lisävientiä

c) tuonnin tapahtuminen hinnoilla, joilla voitaisiin tuntuvasti alentaa hintoja tai estää hinnan korotukset huomattavissa määrin ja jotka todennäköisesti lisäisivät uuden tuonnin kysyntää

d) tutkimuksen kohteena olevan tuotteen varastot.

Mikään näistä tekijöistä ei välttämättä yksinään ole ratkaiseva, vaan tarkasteltavien tekijöiden on yhdessä johdettava siihen päätelmään, että polkumyynnillä tapahtuva muu vienti on välittömästi uhkaavaa ja että jos suojatoimia ei toteuteta, aiheutuu merkittävää vahinkoa.”

4. Perusasetuksen 6 artiklan 1 kohta kuuluu seuraavasti:

”Menettelyn tultua vireille komissio, toimien yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa, aloittaa tutkimuksen yhteisössä. Tämä tutkimus käsittää sekä polkumyynnin että siitä aiheutuneen vahingon. Jotta määritys olisi edustava, valitaan tutkimusajanjakso, joka polkumyyntitapauksissa tavallisesti käsittää vähintään kuuden kuukauden jakson välittömästi ennen menettelyn aloittamista. Tutkimusajanjakson jälkeistä aikaa koskevia tietoja ei tavallisesti oteta huomioon.”

III **Riidan tausta**

5. Komissio julkaisi 9.7.2008 ilmoituksen tiettyjen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien raudasta tai teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta Euroopan unionin saumattomien teräsputkien tuotannonalan puolustuskomitean tekemän kantelun perusteella. [5]

6. Komissio päätti rajoittaa tutkimuksensa otokseen perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti. Se valitsi tässä yhteydessä neljä kiinalaista vientiä harjoittavaa tuottajaa, jotka edustivat 70:tä prosenttia asianomaisen tuotteen kokonaisviennistä unioniin. Kyseisiin vientiä harjoittaviin tuottajiin kuului Hubei Xinyegang Steel Co. Ltd (jäljempänä Hubei).

7. Komissio antoi 7.4.2009 asetuksen (EY) N:o 289/2009 väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien raudasta tai teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuonnissa [6] (jäljempänä väliaikaista tullia koskeva asetus).

8. Komissio totesi väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 13 perustelukappaleessa, että polkumyyntiä ja vahinkoa koskeva tutkimus oli kattanut 1.7.2007 ja 30.6.2008 välisen ajanjakson (jäljempänä tutkimusajanjakso). Vahinkoa koskevaan arvioon vaikuttavien kehityssuuntausten tarkastelu kattoi 1.1.2005 ja tutkimusajanjakson lopun välisen ajanjakson (jäljempänä tarkastelujakso).

9. Komissio arvioi tutkimuksensa perusteella, sellaisena kuin se on tiivistetty väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 135 perustelukappaleessa, ensinnäkin, että ”yhteisön tuotannonalalle ei ole aiheutunut merkittävää vahinkoa tarkastelujaksolla, mutta se oli haavoittuvassa tilassa tutkimusajanjakson päättyessä”; toiseksi, että ”kaikki vahingon aiheuttamisen edellytykset” samoin kuin kolmanneksi ”vahingon uhkan edellytykset ovat olemassa” tutkimusajanjakson jälkeen.

10. Neuvosto antoi riidanalaisen asetuksen 24.9.2009.

11. Neuvosto vahvisti tämän asetuksen johdanto-osan 35–81 perustelukappaleessa väliaikaista tullia koskevaan asetukseen sisältyvät komission toteamukset, jotka koskivat vahingon puuttumista ja unionin tuotannonalalle aiheutuvan vahingon uhkaa. Neuvosto otti tässä yhteydessä huomioon tiedot, jotka koskivat tutkimusajanjakson jälkeistä ajanjaksoa eli heinäkuun 2008 ja maaliskuun 2009 välistä aikaa.

IV **Asian käsittely unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio**

12. Hubei vaati riidanalaisen asetuksen kumoamista unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 30.12.2009 jättämällään kannekirjelmällä. Komissio ja ArcelorMittal ym. tulivat väliintulijoiksi tukemaan neuvoston vaatimuksia.

5 — EUVL C 174, s. 7.

6 — EUVL L 94, s. 48.

13. Hubei vetosi kanteensa tueksi kolmeen kanneperusteeseen. Näistä perusteista kolmas koski perusasetuksen 3 artiklan 9 kohdan, 9 artiklan 4 kohdan ja 10 artiklan 2 kohdan rikkomista sillä, että riidanalainen asetus perustui ilmeisiin virheisiin merkittävän vahingon uhkaa arvioitaessa.

14. Unionin yleinen tuomioistuin arvioi vain Hubein esittämää kolmatta perustetta ja hyväksyi sen. Unionin yleinen tuomioistuin katsoi yhtäältä, että neuvosto oli tehnyt ilmeisen arviointivirheen vahvistaessaan komission päätelmän, jonka mukaan unionin tuotannonala oli haavoittuvassa tilassa tutkimusajanjakson päättyessä, ja toisaalta, että se oli rikkonut perusasetuksen 3 artiklan 9 kohtaa katsoessaan, että tässä tapauksessa oli olemassa vahingon uhka.

15. Unionin yleinen tuomioistuin totesi unionin tuotannonalan haavoittuvaan tilaan liittyvistä toimielinten arvioinneista valituksenalaisen tuomion 61 kohdassa, että lukuun ottamatta unionin tuotannonalan markkinaosuuden kehittymistä toimielinten huomioon ottamat taloudelliset tekijät olivat kaikki positiivisia ja kuvasivat tuotannonalaa, jonka tilanne oli kokonaisuutena vahva eikä hauras tai haavoittuva. Unionin yleisen tuomioistuimen mukaan unionin toimielinten päätelmää unionin tuotannonalan haavoittuvuudesta ei tuettu merkityksellisin taloudellisin tiedoin.

16. Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi lisäksi valituksenalaisen tuomion 63–65 kohdassa muut seikat, jotka toimielimet olivat esittäneet tukeakseen päätelmää, jonka ne olivat tehneet toteamuksesta, jonka mukaan unionin tuotannonala oli haavoittuvassa tilassa tutkimusajanjakson lopussa. Unionin yleinen tuomioistuin korosti erityisesti, että kysynnän supistumista ei voitu pitää polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin aiheuttamana, ja totesi, että nyt käsiteltävään asiaan liittyvät merkitykselliset seikat eivät tukeneet väitettä, jonka mukaan Kiinasta peräisin olevan tuonnin kasvu olisi varmasti estänyt unionin tuotannonalan valmiutta investoida ja lisätä tuotantokapasiteettiaan markkinoiden laajentumisen mukaisesti.

17. Unionin yleinen tuomioistuin totesi vahingon uhkasta valituksenalaisen tuomion 70–90 kohdassa tekemänsä tutkimuksen perusteella kyseisen tuomion 91 kohdassa, että perusasetuksen 3 artiklan 9 kohdassa säädetyistä neljästä tekijästä toimielimet katsovat, ettei yksi tekijä (tutkimuksen kohteena olevan tuotteen varastot) ole ratkaiseva, kaksi tekijää (tuonnin määrä ja hinta) ovat ristiriitaisia neuvoston riidanalaisessa asetuksessa vahvistamien komission ennusteiden ja tutkimusajanjakson jälkeisen ajanjakson merkityksellisten tietojen välillä ja yhdessä tekijässä (viejän kapasiteetti ja viennin uudelleensuuntauksen vaara) on puutteita huomioon otettavien merkityksellisten seikkojen osalta.

18. Unionin yleinen tuomioistuin lisäsi samassa valituksenalaisen tuomion 91 kohdassa, että nämä ristiriitaisuudet ja puutteet oli suhteutettava perusasetuksessa säädettyihin vaatimuksiin, joiden mukaan vahingon uhkan on perustuttava ”tosiseikkoihin eikä pelkkiin väitteisiin, otaksumiin ja etäisiin mahdollisuuksiin”, ja olosuhteiden muutoksen, joka synnytti tilanteen, jossa polkumyynti aiheutti vahinkoa, on oltava ”selvästi nähtävissä ja välittömästi uhkaava”.

19. Unionin yleinen tuomioistuin päätteli siis valituksenalaisen tuomion 93 kohdassa, että koska riidanalainen asetus perustui toteamukseen vahingon uhkasta ja koska neuvosto teki tätä koskevan virheen, kyseinen asetus oli kumottava siltä osin kuin siinä määrätään polkumyyntitulleja Hubein valmistamien tuotteiden viennille ja siltä osin kuin se koski tämän viennille asetettujen väliaikaisten tullien kantamista.

V **Valittajien vaatimukset ja asian käsittely unionin tuomioistuimessa**

20. ArcelorMittal ym. vaativat asiassa C-186/14 P unionin tuomioistuinta

— kumoamaan valituksenalaisen tuomion

— hylkäämään kantajan ensimmäisessä oikeusasteessa esittämän kolmannen kanneperusteen ensimmäisen osan

— palauttamaan asian muilta osin unionin yleiseen tuomioistuimeen ja

— velvoittamaan Hubein korvaamaan ArcelorMittal ym:iden oikeudenkäyntikulut ensimmäisessä oikeusasteessa ja tässä muutoksenhaussa.

21. Asiassa C-193/14 P neuvosto vaatii unionin tuomioistuinta

— kumoamaan valituksenalaisen tuomion

— hylkäämään kantajan ensimmäisessä oikeusasteessa esittämän kolmannen kanneperusteen ensimmäisen osan

— palauttamaan asian unionin yleiseen tuomioistuimeen, jotta tämä tutkii muut ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyt kanneperusteet ja

— velvoittamaan Hubein korvaamaan neuvostolle molemmissa oikeusasteissa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

22. Hubei vaatii unionin tuomioistuinta

— hylkäämään valitukset kokonaisuudessaan ja

— velvoittamaan valittajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

23. Nämä kaksi asiaa yhdistettiin unionin tuomioistuimen presidentin 28.7.2014 antamalla määräyksellä suullista käsittelyä ja tuomion antamista varten.

24. Komissio jätti unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 172 artiklan mukaisesti vastineen, jossa se yhtyi ArcelorMittal ym:iden ja neuvoston vaatimuksiin ja vaati unionin tuomioistuinta velvoittamaan Hubein korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

25. Italian tasavalta, joka hyväksyttiin väliintulijaksi tukemaan neuvoston vaatimuksia asiassa C-193/14 P unionin tuomioistuimen presidentin 21.8.2014 tekemällä päätöksellä, vaatii niin ikään unionin tuomioistuinta kumoamaan valituksenalaisen tuomion, hylkäämään kantajan ensimmäisessä oikeusasteessa esittämän kolmannen perusteen ensimmäisen osan ja palauttamaan asian unionin yleiseen tuomioistuimeen.

VI **Valitusperusteiden tarkastelu**

26. ArcelorMittal ym. esittävät kolme kumoamisperustetta. Nämä perusteet koskevat perusasetuksen 3 artiklan 7 kohdan virheellistä tulkintaa, tämän asetuksen 3 artiklan 9 kohdan virheellistä soveltamista ja 6 artiklan 1 kohdan rikkomista sekä unionin yleisen tuomioistuimen virhettä, jonka se on tehnyt todetessaan, että unionin toimielinten vahingon uhkaa koskenutta tarkastelua rasitti ilmeinen arviointivirhe.

27. Neuvosto puolestaan vetoaa valituksensa tueksi neljään kumoamisperusteeseen, joista ensimmäinen koskee perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan rikkomista ja todisteiden ottamista vääristyneellä tavalla huomioon, toiseksi perusasetuksen 3 artiklan 7 kohdan virheellistä tulkintaa, kolmanneksi perusasetuksen 3 artiklan 9 kohdan virheellistä tulkintaa ja neljänneksi oikeudellista virhettä, jonka unionin yleinen tuomioistuin on sen mielestä tehnyt korvatessaan unionin toimielinten arvioinnin taloudellisista tekijöistä omalla arvioinnillaan.

28. Koska lähes kaikki näiden kahden valituksen perusteet vastaavat toisiaan tai ovat ainakin suureksi osaksi päällekkäisiä, ehdotan, että ne tutkitaan yhdessä seuraavassa järjestyksessä:

— neuvoston esittämä ensimmäinen valitusperuste ja ArcelorMittal ym:iden kolmannen valitusperusteen ensimmäinen osa, jotka koskevat lähinnä perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan rikkomista ja todisteiden ottamista vääristyneellä tavalla huomioon siltä osin kuin kyseessä ovat unionin tuotannonalan haavoittuvaan tilaan liittyvät unionin yleisen tuomioistuimen toteamukset

— neuvoston toinen valitusperuste ja ArcelorMittal ym:iden ensimmäinen valitusperuste, jotka molemmat koskevat perusasetuksen 3 artiklan 7 kohdan virheellistä tulkintaa

— neuvoston kolmas valitusperuste sekä ArcelorMittal ym:iden toinen valitusperuste ja kolmannen valitusperusteen toinen osa, jotka koskevat perusasetuksen 3 artiklan 9 kohdan virheellistä tulkintaa ja virheitä vahingon uhkaan liittyvien tekijöiden tutkinnassa

— neuvoston neljäs valitusperuste, joka koskee oikeudellista virhettä, jonka unionin yleinen tuomioistuin on sen mielestä tehnyt korvatessaan unionin toimielinten taloudellisia tekijöitä koskevan arvioinnin omallaan.

A *Neuvoston ensimmäinen valitusperuste ja ArcelorMittal ym:iden kolmannen valitusperusteen ensimmäinen osa, jotka koskevat perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan rikkomista ja todisteiden ottamista vääristyneellä tavalla huomioon siltä osin kuin kyseessä ovat unionin tuotannonalan haavoittuvaan tilaan liittyvät unionin yleisen tuomioistuimen toteamukset*

1. Tiivistelmä asianosaisten lausumista

29. Neuvosto katsoo, että vaikka perusasetuksen 3 artiklassa ei mainita käsitettä ”haavoittuvuus”, se voi kuitenkin olla, kuten tässä tapauksessa, ratkaiseva tekijä vahingon uhkan toteamisen kannalta. Unionin tuotannonalan tilan haavoittuvuus on siten ensimmäinen vaihe, jonka aikana toimielimet ovat tutkineet unionin tuotannonalan tilan perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa lueteltujen tekijöiden perusteella. Näihin tekijöihin kuului polkumyynnin kohteena olleen tuonnin vaikutus, jonka tutkimisen unionin tuomioistuin on sen mielestä laiminlyönyt.

30. Lisäksi neuvosto arvioi, että unionin yleinen tuomioistuin teki arvioidessaan taloudellisia tekijöitä, kuten varastojen tasoa, myynnin määrää, unionin tuotannonalan markkinaosuutta, työllisyystasoa, myyntihintoja, investointien tuottoa ja tämän tuotannonalan saamia voittoja, puutteellisia ja jopa virheellisiä päätelmiä jättämällä arvioinnin ulkopuolelle tiettyjä tosiseikkoja ja jättämällä huomiotta positiivisten tekijöiden negatiiviset trendit tai näkökohdat tutkimusajanjakson kahden viimeisen vuoden aikana, mikä tarkoittaa sen mielestä todisteiden ottamista vääristyneellä tavalla huomioon. Unionin yleinen tuomioistuin ei myöskään ottanut huomioon polkumyyntimarginaalin merkitystä eikä unionin tuotannonalan toipumista aikaisemmasta polkumyynnistä koskenutta toimielinten selvitystä.

31. ArcelorMittal ym. väittävät unionin yleisen tuomioistuimen antaneen ”haavoittuvuuden” käsitteelle oman sisällön ja merkityksen, jota sillä ei ole. Ne huomauttavat, että ainoa merkityksellinen kysymys koskee sitä, oliko unionin tuotannonalan haavoittuvuuteen liittynyt päätelmä ilmeisen virheellinen, eikä sitä, olivatko toimielimet luonnehtineet ”haavoittuvuuden” tilaa perustellusti. Perusasetuksessa ei näet mainita käsitteitä ”haavoittuva” eikä ”haavoittuvuus”, eikä siinä varsinkaan edellytetä vahingon uhkan toteamiseksi sitä, että unionin tuotannonala olisi ”haavoittuvassa” tilassa tutkimusajanjakson lopussa.

32. ArcelorMittal ym. väittävät myös, että unionin yleisen tuomioistuimen päätelmät, jotka sisältyvät valituksenalaisen tuomion 64 ja 65 kohtaan ja jotka liittyvät yhtäältä unionin tuotannonalan valmiuteen investoida ja kehittää tuotantokapasiteettia ja toisaalta siihen, että kyseinen tuotannonala ei ollut toipunut riidanalaisen asetuksen kohteena olleesta aikaisemmasta polkumyynnistä, ovat virheellisiä.

33. Komissio katsoo, että unionin yleinen tuomioistuin on menetellyt tavalla, jossa on selvästi jätetty huomiotta oikeuskäytäntö, joka koskee toimielinten laajaa harkintavaltaa monitahoisissa polkumyyntikysymyksissä, ja joka kuvastaa unionin yleisen tuomioistuimen ilmeistä halua korvata neuvoston arviointi omallaan. Se yhtyy ArcelorMittal ym:iden ”haavoittuvuuden” käsitettä koskeviin perusteluihin ja lisää, että kyseessä on vain käsite, jolla kuvataan unionin tuotannonalan tilannetta.

34. Hubei vastaa lähinnä, että nämä valitusperusteet on jätettävä tutkimatta, koska niillä riitautetaan unionin yleisen tuomioistuimen tekemä tosiseikkojen arviointi ja koska ne ovat joka tapauksessa perusteettomia. Se täsmentää tässä yhteydessä, että unionin yleinen tuomioistuin on oikeuskäytännön mukaisesti selvittänyt, olivatko todisteet omiaan tukemaan toimielinten niistä tekemiä päätelmiä, ja päätellyt pätevästi, että näin ei ollut. Hubei väittää lisäksi, että väite, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin ei olisi käsitellyt nimenomaisesti polkumyyntimarginaalia, on niin ikään perusteeton, koska kyseessä ei ole taloudellinen indikaattori, jolla olisi merkitystä arvioitaessa, onko unionin tuotannonala haavoittuvassa tilassa tai onko vahingon uhka olemassa.

2. Arviointi

35. Valittajien nyt käsiteltävien perusteiden yhteydessä esittämä arvostelu kohdistuu valituksenalaisen tuomion kohtiin, jotka liittyvät unionin tuotannonalan tilaa tutkimusajanjakson lopussa koskevaan arviointiin perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa mainittujen tekijöiden kannalta.

36. Unionin yleinen tuomioistuin on todennut valituksenalaisen tuomion 58–65 kohdassa tekemänsä selvityksen perusteella tämän tuomion 66 kohdassa, että neuvosto oli tehnyt ilmeisen arviointivirheen, kun se oli vahvistanut (väliaikaista tullia koskevaan asetukseen sisältyneen) komission päätelmän, jonka mukaan unionin tuotannonalan tila oli haavoittuva tutkimusajanjakson lopussa. Unionin yleisen tuomioistuimen mukaan taloudelliset tiedot, joihin toimielimet olivat nojautuneet, eivät tukeneet tätä päätelmää vaan kuvasivat päinvastoin tuotannonalaa, jonka kokonaistilanne oli vahva eikä hauras tai haavoittuva.[7]

37. Ennen kuin tutkin valittajien esittämät väitteet, on tärkeää korostaa, että ne eivät riitauta valituksenalaisen tuomion 58 kohtaan sisältyvää unionin yleisen tuomioistuimen toteamusta lähinnä siitä, että vaikka päätelmä unionin tuotannonalan tilasta tutkimusajanjakson lopussa toistettiin vahinkoa koskevassa osassa (sekä perusasetuksessa että väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa ja riidanalaisessa asetuksessa), ”se liittyy vahingon uhkaa koskevaan analyysiin”, josta säädetään perusasetuksen 3 artiklan 9 kohdassa.

7 — Ks. valituksenalaisen tuomion 61 ja 66 kohta.

38. Vaikka tätä toteamusta ei ole moitittu, sen avulla voidaan tuoda esiin suhteet perusasetuksen 3 artiklan, jonka otsikkona on ”vahingon määritys”, merkityksellisten kohtien välillä ja ymmärtää niitä paremmin.

39. Perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdassa määritellään käsite ”vahinko” siten, että sillä tarkoitetaan, jollei toisin ilmoiteta, erityisesti unionin tuotannonalalle aiheutunutta merkittävää *vahinkoa* tai tällaiseen tuotannonalaan kohdistuvaa merkittävän *vahingon uhkaa*.

40. Perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdassa säädetään *vahingon* (olemassaolon) *toteamisesta*. Siihen on sisällyttävä puolueeton tarkastelu yhtäältä polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrästä ja tämän tuonnin vaikutuksesta samankaltaisten tuotteiden hintoihin unionin markkinoilla ja toisaalta tämän tuonnin seurausvaikutuksista unionin tuotannonalaan.

41. Perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa, jota toimielimet sovelsivat riidanalaisen asetuksen yhteydessä, täsmennetään, että tutkittaessa polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta unionin tuotannonalaan on otettava huomioon ”kaikki olennaiset taloudelliset tekijät ja seikat, jotka vaikuttavat kyseisen [unionin] teollisuuden tilanteeseen”. Kyseisessä artiklassa todetaan, että tämä tekijöiden luettelo ei ole tyhjentävä.

42. Perusasetuksen 3 artiklan 9 kohdassa säädetään ”merkittävän vahingon uhan” olemassaolon määrittämisestä. Siinä täsmennetään, että tällaisen uhkan on perustuttava tosiasioihin eikä pelkkiin väitteisiin, arveluihin tai etäisiin mahdollisuuksiin ja että sellaisen olosuhteiden muutoksen, joka loisi tilanteen, jossa polkumyynti aiheuttaisi vahinkoa, on oltava selvästi nähtävissä ja välittömästi uhkaava. Sen 3 artiklan 9 kohdassa luetellaan myös neljä tekijää, joita on muun muassa tarkasteltava ”merkittävän vahingon uhan olemassaolon” määrittämiseksi. Kyseisessä 3 artiklan 9 kohdassa täsmennetään, että mikään näistä tekijöistä ei välttämättä yksinään ole ratkaiseva vaan tarkasteltavien tekijöiden on yhdessä johdettava siihen päätelmään, että polkumyynnillä tapahtuva muu vienti on välittömästi uhkaavaa ja että jos suojatoimia ei toteuteta, aiheutuu merkittävää vahinkoa.

43. On siis todettava, että kun perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdassa edellytetään, että ”*vahingon* [olemassaolon] *toteamiseen*” [8] on sisällyttävä muun muassa puolueeton tarkastelu polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin seurausvaikutuksista unionin tuotannonalaan, ja tämä tarkastelu sisältää perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan mukaan kaikki olennaiset tekijät ja seikat, jotka vaikuttavat unionin tuotannonalan tilanteeseen, perusasetuksessa ei nimenomaisesti edellytetä tätä tarkastelua 3 artiklan 9 kohdassa tarkoitetun vahingon *uhkan* tutkimisen yhteydessä.

44. Perusasetuksen 3 artiklan 9 kohdassa luetellaan kuitenkin tekijät, jotka on otettava huomioon vahingon uhkan olemassaolon määrittämiseksi, ilman että tämä luettelo olisi tyhjentävä, joten tässä ei suljeta pois tekijöitä, jotka liittyvät unionin tuotannonalan tilaan ja jotka mainitaan kyseisen asetuksen 3 artiklan 5 kohdassa.

45. Kuten toimielimet ovat katsoneet nyt käsiteltävässä asiassa, niiden merkityksellisten tekijöiden tarkasteleminen, jotka vaikuttavat unionin tuotannonalan tilaan vahingon uhkan yhteydessä, on muutenkin tarpeellinen.

46. Tämä tarkastelu ei tosin merkitse vahingon olemassaolon osoittamista, koska tällaista vahinkoa ei ole vahingon uhkaa koskevan tarkastelun yhteydessä määritelmän mukaisesti (vielä) aiheutunut.

8 — Kursivointi tässä.

47. Tarkastelun avulla voidaan kuitenkin kuvata unionin tuotannonalan tilaa, jonka osalta toimielimet voivat arvioida perusasetuksen 3 artiklan 9 kohdassa edellytetyllä tavalla, muuttuisiko unionin tuotannonalalle aiheutunut merkittävän vahingon uhka merkittäväksi vahingoksi uuden polkumyynnin vuoksi, jos suojatoimia ei toteutettaisi.

48. Jotta toimielimet voisivat määrittää, aiheutuuko unionin tuotannonalalle merkittävän vahingon uhka, vaikka määritelmän mukaan tälle tuotannonalalle ei aiheudu sillä hetkellä aineellista vahinkoa polkumyynnin kohteena olevan tuonnin vaikutuksista huolimatta tutkimusajanjakson aikana, on toisin sanoen välttämätöntä tuntea tämän tuotannonalan senhetkinen tilanne. Toimielimet kykenevät näet määrittämään, voiko polkumyynnin kohteena olevan tulevan tuonnin odotettavissa oleva kasvu aiheuttaa merkittävää vahinkoa unionin tuotannonalalle, mikäli mitään suojatoimea ei toteuteta, vain siinä tapauksessa, että ne ymmärtävät tämän tuotannonalan senhetkisen tilanteen. [9]

49. Nyt käsiteltävässä asiassa on kiistatonta, että kyseisen tarkastelun perusteella toimielimet ovat päätelleet perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa lueteltujen tekijöiden ja seikkojen (joita koskeva luettelo ei ole tyhjentävä) tarkastelun perusteella, että vaikka unionin tuotannonalalle ei ollut aiheutunut aineellista vahinkoa tutkimusajanjakson aikana, se oli kuitenkin ”haavoittuvassa tilassa” tämän ajanjakson lopussa eli 30.6.2008.

50. Kuten unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 58 kohdassa, tämä haavoittuva tila otettiin huomioon väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa ja riidanalaisessa asetuksessa vahingon uhkaa koskevan tarkastelun yhteydessä.

51. Hubei riitautti tämän päätelmän oikeellisuuden unionin yleisessä tuomioistuimessa, sillä se katsoi sen olevan ristiriidassa merkityksellisten taloudellisten tietojen kanssa, kuten tämä totesi valituksenalaisen tuomion 57 kohdassa.

52. Kuten ArcelorMittal ym. toteavat, perusasetuksessa ei millään tavoin edellytetä unionin tuotannonalan olevan haavoittuvassa tilassa, jotta vahingon uhka voitaisiin todeta. On kuitenkin virheellistä antaa ymmärtää, että unionin yleinen tuomioistuin olisi edellyttänyt toimielinten osoittavan, että unionin tuotannonala täyttää tämän edellytyksen. Mikään valituksenalaisen tuomion kohdista ei viittaa siihen.

53. Se, että toimielinten huomioon ottama unionin tuotannonalan haavoittuva tila voisi olla tosiseikkoihin perustuva kuvaus unionin tuotannonalan tilasta, kuten komissio väittää, ei merkitse sitä, että se jäisi kokonaan laillisuusvalvonnan ulkopuolelle; erityisesti ilmeistä arviointivirhettä koskeva valvonta koskee nimenomaan tosiseikkoja tai todisteita.

54. Epäilen lisäksi asiakirja-aineiston asiakirjojen perusteella sitä, että tällä käsitteellä olisi tässä tapauksessa vain tosiseikkojen kuvaamista koskeva tehtävä.

55. Kuten näet neuvosto myöntää nimenomaisesti valituksessaan, toimielimet ovat pitäneet unionin tuotannonalan haavoittuvuutta ”ratkaisevana” seikkana tarkastellessaan vahingon uhkaa tässä tapauksessa. Tämä ilmenee erittäin selvästi erityisesti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 126 perustelukappaleesta, jonka unionin yleinen tuomioistuin mainitsee

9 — Ks. vastaavasti tullitariffeja ja kauppaa koskevan vuoden 1994 yleissopimuksen VI artiklan soveltamista koskevan sopimuksen (polkumyyntisopimus) 3.4 ja 3.7 artiklan, joiden sanamuodot on otettu perusasetuksen 3 artiklan 5 ja 9 kohtaan, tulkinnan osalta riidanratkaisuelimen 24.2.2000 hyväksymä paneelin kertomus ”Meksiko – Yhdysvalloista peräisin olevan fruktoosipitoisen maissisiirapin polkumyyntiä koskeva tutkimus”, WT/DS132/R, 28.1.2000, 7.140 ja 7.141 kohta. Tämän paneelin arviointi vahvistettiin paneelin kertomuksessa ”Meksiko – Yhdysvalloista peräisin olevan fruktoosipitoisen maissisiirapin polkumyyntiä koskeva tutkimus”, WT/DS132/RW, 22.6.2001, 6.24 ja 6.28 kohta sekä muutoksenhakuelimen kertomuksessa, WT/DS132/AB/RW, 22.10.2001, 114–118 kohta.

valituksenalaisen tuomion 58 kohdassa, sekä saman asetuksen johdanto-osan 135 perustelukappaleesta, jonka mukaan haavoittuva tila oli yksi kolmesta perusteesta, joiden perusteella komissio saattoi päätellä, että polkumyynnillä tapahtuvan kiinalaisen tuonnin välittömän uhkan ja unionin tuotannonalalle ennusteiden mukaan aiheutuvan vahingon välillä oli syy-yhteys. [10]

56. Lisäksi on todennäköisesti helpompaa osoittaa merkittävän vahingon välittömän uhkan olemassaolo, jos unionin tuotannonala on polkumyynnin kohteena olevan tuonnin vuoksi taloudellisesti hauraassa tai haavoittuvassa tilassa, kuin jos tämä tuotannonala on perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa säädettyjen tekijöiden perusteella laajentumisvaiheessa tai ainakin vahvassa tilassa. [11]

57. Näin ollen katson, että kun unionin yleisen tuomioistuimen käsiteltävänä oli ensimmäisessä oikeusasteessa peruste, jonka mukaan toimielinten toteamus unionin tuotannonalan haavoittuvuudesta oli ristiriidassa merkityksellisten taloudellisten tietojen kanssa, unionin yleisellä tuomioistuimella oli täysi oikeus tutkia Hubein sille esittämä väite.

58. Lisäksi on hylättävä neuvoston esittämä yleinen arvostelu, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin on rikkonut perusasetuksen 3 artiklan 5 kohtaa jättämällä tutkimatta tekijän, joka koski polkumyynnin kohteena olleen tuonnin vaikutuksia unionin tuotannonalan tilaan. Tämä vaikutus ei näet kuulu sellaisenaan perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa lueteltuihin tekijöihin. Se on (positiivinen tai negatiivinen) lopputulos perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa mainittujen tekijöiden tarkastelusta. Neuvosto tulkitsee siten tätä säännöstä mielestäni virheellisesti.

59. Näiden valitusperusteiden kohteena on perustavanlaatuisemmin kysymys, joka koskee sen valvonnan laajuutta, jota unionin yleinen tuomioistuin on harjoittanut päätelmään, jonka toimielimet ovat tehneet unionin tuotannonalan haavoittuvasta tilasta arvioituaan perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa lueteltuja tekijöitä ja seikkoja, ja sitä mahdollisuutta, että se olisi ottanut todisteet vääristyneellä tavalla huomioon tässä yhteydessä.

60. Laillisuusvalvonnan laajuuden osalta on aivan aluksi korostettava, että unionin yleinen tuomioistuin on nimenomaisesti muistattanut rajoista, jotka velvoittavat sitä, kun sen on valvottava kaupallisten suojatoimien laillisuutta. Tämä ilmenee yksiselitteisesti valituksenalaisen tuomion 53 kohdasta, jossa viitataan perustellusti unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntöön, jonka mukaan unionin toimielimillä on laaja harkintavalta tällä alalla, koska ne taloudelliset, poliittiset ja oikeudelliset tilanteet, joita toimielinten on arvioitava, ovat monitahoisia, mikä merkitsee sitä, että monitahoisten taloudellisten tilanteiden arviointia koskeva tuomioistuinvalvonta kohdistuu ainoastaan siihen, että menettelysääntöjä on noudatettu, että riitautetun valinnan perustaksi hyväksytyt tosiseikat pitävät asiallisesti paikkansa, että näitä tosiseikkoja ei ole arvioitu ilmeisen virheellisesti ja ettei harkintavaltaa ole käytetty väärin. [12]

10 — Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 126 perustelukappaleen, jonka kohteena ovat ”vahingon uhkaa koskevat päätelmät”, viimeisessä alakohdassa todetaan, että ”päätellään alustavasti, että jos toimenpiteitä ei oteta käyttöön, Kiinasta polkumyynnillä tuleva tuonti aiheuttaa välitöntä merkittävää vahinkoa haavoittuvalle [unionin] tuotannonalalle etenkin alenevan myynnin, markkinaosuuden, tuotannon ja kannattavuuden muodossa”. Saman asetuksen johdanto-osan 135 perustelukappaleessa todetaan kaiken kaikkiaan, että i) unionin tuotannonalalle ei ole aiheutunut merkittävää vahinkoa tarkastelujaksolla, mutta se oli haavoittuvassa tilassa tutkimusajanjakson päättyessä (ks. 89 perustelukappale), ii) kaikki vahingon aiheutumisen edellytykset (112 perustelukappale) samoin kuin iii) vahingon uhkan edellytykset (ks. 126 perustelukappale) olivat olemassa, joten voitiin päätellä, että ”polkumyynnillä tapahtuvan kiinalaisen tuonnin välittömän uhkan ja [unionin] tuotannonalalle ennusteiden mukaan aiheutuvan vahingon välillä on syy-yhteys”.

11 — Ks. vastaavasti paneelin kertomus ”Egypti – lopulliset polkumyyntitoimenpiteet Turkista peräisin olevien teräspalkkien maahantuonnissa”, WT/DS211/R, 8.8.2002, 7.91 kohta. Ks. myös Dascalescu, F. D., ”Threat of Injury in Anti-dumping Investigations: Some Comments on the Current Practice at EU and WTO Level”, *Journal of World Trade*, nro 4, 2011, s. 884.

12 — Ks. unionin yleisen tuomioistuimen mainitsemat tuomiot Ikea Wholesale (C-351/04, EU:C:2007:547, 40 kohta) ja tuomio Hoesch Metals ja Alloys (C-373/08, EU:C:2010:68, 61 kohta) sekä äskettäin tuomio neuvosto ja komissio v. Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP (C-191/09 P ja C-200/09 P, EU:C:2012:78, 63 kohta) ja tuomio Simon, Evers & Co. (C-21/13, EU:C:2014:2154, 29 kohta).

61. On lisäksi muistettava, että unionin tuomioistuin on jo soveltanut tätä oikeuskäytäntöä määrittäessään unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon olemassaolon, jonka tutkiminen edellyttää monitahoisten taloudellisten tilanteiden arviointia polkumyyntitutkimuksen yhteydessä erityisesti sellaisten tekijöiden osalta, jotka aiheuttavat vahinkoa tälle tuotannonalalle.[13] Tämän on mielestäni pädettävä myös määritettäessä vahingon uhkaa, minkä unionin yleinen tuomioistuinkin on hyväksynyt.

62. Unionin tuomioistuimet eivät näin ollen voi tässä monitahoisten taloudellisten tilanteiden alalla harjoittamassaan rajoitetussa valvonnassa korvata omalla taloudellisia seikkoja koskevalla arvioinnillaan unionin toimielinten arviointia.[14]

63. Kuten unionin tuomioistuin on kuitenkin huomauttanut toistuvasti kilpailuoikeuden ja valtiontukien yhteydessä eli aloilla, joilla samoin kuin kaupallisten suojatoimenpiteiden alalla tehdään monitahoisia taloudellisia arviointeja, toimielimille kuuluva laaja harkintavalta ei tarkoita sitä, että unionin tuomioistuinten on pidätyttävä valvomasta sitä, miten toimielimet ovat tulkinneet taloudellisluonteisia seikkoja.[15]

64. Unionin tuomioistuinten on tämän oikeuskäytännön mukaan paitsi tutkittava esitettyjen todisteiden aineellinen paikkansapitävyys, luotettavuus ja johdonmukaisuus myös tarkistettava, muodostavatko nämä todisteet merkityksellisten seikkojen kokonaisuuden, joka on otettava huomioon monitahoisen tilanteen arvioinnissa, ja voivatko kyseiset todisteet tukea päätelmiä, jotka niistä on tehty.[16]

65. Unionin tuomioistuin sovelsi valituksenalaisen tuomion 53 kohdassa tätä oikeuskäytäntöä tutkiessaan vahingon uhkan tarkasteluun liittyviä taloudellisia tietoja. Se sovelsi sitä myös tarkastellessaan toimielinten päätelmiä, jotka liittyivät unionin tuotannonalan haavoittuvaan tilaan tutkimusajanjakson lopussa. Tämän tarkastelun lopuksi se näet totesi valituksenalaisen tuomion 66 kohdassa, että tätä päätelmää ei ”tuettu tässä asiassa merkityksellisin tiedoin”.

66. Unionin tuomioistuin ei ole tähän mennessä nimenomaisesti soveltanut kaupallisten suojatoimien alalla oikeuskäytäntönsä sanamuotoja, jotka on kehitetty kilpailuoikeuden ja valtiontukien alalla ja joita on siteerattu edellä 63 ja 64 kohdassa.

67. Se sovelsi kuitenkin niitä selkeästi tuomiossaan neuvosto ja komissio v. Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP (C-191/09 P ja C-200/09 P, EU:C:2012:78).[17] Unionin tuomioistuimen oli selvitettävä, oliko unionin yleinen tuomioistuin ylittänyt laillisuusvalvontansa rajat, kun se ei ollut pitänyt riittävän vakuuttavina asiakirja-aineiston merkityksellisiä seikkoja, joihin toimielimet olivat nojautuneet päätellessään, että kahteen sellaiseen ukrainalaiseen viejään yhteydessä olleen yhtiön toiminta, joiden tuotteet olivat polkumyynnin kohteena, muistutti palkkioperusteisen edustajan toimintaa, ja totesi, että

13 — Ks. erityisesti tuomio Transnational Company ”Kazchrome” ja ENRC Marketing v. neuvosto (C-10/12 P, EU:C:2013:865, 22 kohta) ja tuomio TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, 34 kohta).

14 — Ks. vastaavasti valtiontukien alalla mm. tuomio Espanja v. Lenzing (C-525/04 P, EU:C:2007:698, 57 kohta) ja tuomio komissio v. Scott (C-290/07 P, EU:C:2010:480, 66 kohta) sekä kilpailusääntöjen soveltamisen alalla tuomio komissio v. Alrosa (C-441/07 P, EU:C:2010:377, 67 kohta) ja tuomio CB v. komissio (C-67/13 P, EU:C:2014:2204, 46 kohta).

15 — Ks. erityisesti kilpailusääntöjen osalta tuomio komissio v. Tetra Laval (C-12/03 P, EU:C:2005:87, 39 kohta); tuomio Bertelsmann ja Sony Corporation of America v. Impala (C-413/06 P, EU:C:2008:392, 145 kohta) ja tuomio CB v. komissio (C-67/13 P, EU:C:2014:2204, 46 kohta) sekä valtiontukiin liittyvien sääntöjen soveltamisen osalta tuomio Espanja v. Lenzing (C-525/04 P, EU:C:2007:698, 56 kohta) ja tuomio komissio v. Scott (C-290/07 P, EU:C:2010:480, 64 kohta).

16 — Ks. mm. tuomio komissio v. Scott (C-290/07 P, EU:C:2010:480, 65 kohta) ja tuomio CB v. komissio (C-67/13 P, EU:C:2014:2204, 46 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

17 — Ks. myös ratkaisuehdotukseni neuvosto ja komissio v. Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP (C-191/09 P ja C-200/09 P, EU:C:2011:245, 101–117 kohta).

valvonta, jota unionin yleinen tuomioistuin oli harjoittanut näihin todisteisiin, ei merkinnyt tosiseikkojen uutta arviointia, jolla se olisi korvannut toimielinten arvioinnin. Unionin yleinen tuomioistuin ei siis ollut tehnyt niiden laajaa harkintavaltaa tyhjäksi vaan oli ainoastaan valvonut, ”saattoivatko nämä seikat tukea toimielinten päätelmiä”. [18]

68. Tästä seuraa mielestäni, että unionin yleinen tuomioistuin on perustellusti todennut, että se oli toimivaltainen valvomaan, tukivatko merkitykselliset taloudelliset tiedot eli perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa luetellut tekijät, jotka liittyivät unionin tuotannonalan tilaan, toimielinten päätelmää, jonka mukaan tämä tuotannonala oli haavoittuvassa tilassa tutkimusajanjakson lopussa.

69. Onko todettava, että unionin yleinen tuomioistuin olisi harjoittaessaan tätä valvontaa ja todetessaan toimielinten päätelmän vääräksi korvannut taloudellisia tietoja koskeneen toimielinten arvioinnin omalla arvioinnillaan?

70. Tähän kysymykseen vastaaminen edellyttää ensin sen selvittämistä, onko, kuten neuvosto väittää ensimmäisessä valitusperusteessaan, merkityksellisiä taloudellisia seikkoja, joihin toimielimet olivat nojautuneet, koskeva tiivistelmä, jonka unionin yleinen tuomioistuin esitti valituksenalaisen tuomion 59 kohdassa, tältä osin niin epätäydellinen, valikoiva ja virheellinen, että siinä viime kädessä otetaan toimielinten huomioon ottamat todisteet vääristyneellä tavalla huomioon.

71. Kuten tunnettua, oikeudellinen kysymys siitä, onko unionin yleinen tuomioistuin ottanut selvityksen vääristyneellä tavalla huomioon, voidaan saattaa unionin tuomioistuimen valvottavaksi muutoksenhaun yhteydessä, ja sen on ilmettävä toimitetusta aineistosta selvästi ilman, että on tarpeen ryhtyä uudelleen arvioimaan tosiseikastoa ja selvitystä. [19] Ellei näin ole, kyseessä olisi unionin tuomioistuimelle esitetty kehotus arvioida unionin yleisen tuomioistuimen yksinoikeudella toteamia tosiseikkoja uudelleen, mikä jää SEUT 256 artiklan ja Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 58 artiklan ensimmäisen kohdan nojalla unionin tuomioistuimen toimivallan ulkopuolelle muutoksenhaun yhteydessä, koska tämä toimivalta koskee vain oikeudellisia kysymyksiä. [20]

72. Selvityksen ottamista vääristyneellä tavalla huomioon koskevan perusteen on siten liityttävä vain tapaukseen, jossa unionin yleinen tuomioistuin on todennut tosiseikat ilmeisen virheellisellä tavalla, minkä on ilmettävä räikeällä tavalla asiakirja-aineistosta, onpa kyseessä huomioon otettujen todisteiden sisällön toteaminen ilmeisen paikkansapitämättömällä tavalla tai mielestäni myös todisteiden huomiotta jättäminen tai valitseminen, joka johtaa siihen, että todellisesta tilanteesta annetaan ilmeisen harhaanjohtava ja virheellinen kuva.

73. Tässä tapauksessa unionin yleinen tuomioistuin on luetellut valituksenalaisen tuomion 59 kohdassa 13 tekijää, jotka on mainittu perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa ja jotka komissio on tutkinut väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa ja vahvistanut riidanalaisessa asetuksessa tarkoituksenaan osoittaa, miten unionin tuotannonalan tila on kehittynyt tutkimusajanjakson aikana ja siis tämän ajanjakson päättymiseen saakka.

18 — Tuomio neuvosto ja komissio v. Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP (C-191/09 P ja C-200/09 P, EU:C:2012:78, 68 kohta). Ks. myös ratkaisuehdotukseni neuvosto ja komissio v. Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP (C-191/09 P ja C-200/09 P, EU:C:2011:245, 111 kohta).

19 — Ks. mm. tuomio Trubowest Handel ja Makarov v. neuvosto ja komissio (C-419/08 P, EU:C:2010:147, 31 ja 32 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

20 — Ks. mm. tuomio neuvosto v. Alumina (C-393/13 P, EU:C:2014:2245, 16 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

74. Neuvosto esittää erilaisia väitteitä osoittaakseen, että unionin yleinen tuomioistuin on ottanut 13 tekijästä 10:een liittyvät todisteet vääristyneellä tavalla huomioon [21] ja on myös laiminlyönyt ottaa kaksi lisätekijää huomioon.

75. Vaikka näillä väitteillä pyritään tosiasiallisesti monessa mielessä saamaan unionin tuomioistuin arvioimaan tosiseikkoja uudelleen, mitä kysymystä ei voida tutkia uudelleen muutoksenhaun yhteydessä, ne on mielestäni joka tapauksessa hylättävä perusteettomina seuraavista syistä.

76. Unionin yleinen tuomioistuin huomautti *ensimmäisestä* ja *toisesta* tekijästä, että ”[unionin] tuotanto kasvoi 7 prosenttia (väliaikaista tullia koskevan asetuksen 67 perustelukappale)” ja että ”tuotantokapasiteetin käyttö kasvoi 9 prosenttia ja kohosi 90 prosenttiin tutkimusajanjaksolla ja käyttöaste oli korkea myös vuosina 2006 ja 2007 (väliaikaista tullia koskevan asetuksen 69 perustelukappale)”.

77. Tämä toteamus ilmenee väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 69 perustelukappaleesta, jonka mukaan tuotantokapasiteetin käyttöaste kasvoi vuodesta 2005 (kyseisen ajanjakson alusta) tutkimusjakson aikana 83 prosentista 90 prosenttiin eli noin 9 prosenttia tai 7 prosenttiyksikköä.

78. Tämän jälkeen on todettava, että neuvoston arvostelu ei kohdistu tähän toteamukseen vaan neuvosto arvostelee unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että tämä on sekoittanut keskenään kaksi taloudellista indikaattoria eli yhtäältä tuotantokapasiteetin ja toisaalta tuotantokapasiteetin käyttöasteen eikä ole ollut ottanut huomioon sitä, että 7 prosenttiyksikön kasvu oli vähäinen.

79. Jo pelkästään valituksenalaisen tuomion 59 kohdan sanamuodosta ilmenee, että unionin yleinen tuomioistuin ei ole missään tapauksessa sekoittanut näitä kahta tekijää keskenään. Myöskään se, että 7 prosenttiyksikön kasvu oli vähäinen, ei vaikuta millään tavoin toteamukseen, jonka mukaan tuotantokapasiteetin käyttöaste oli kasvanut kyseisen ajanjakson aikana noin 9 prosenttia (eli 7 prosenttiyksikköä) ja oli saavuttanut tutkimusajanjakson aikana 90 prosenttia. Neuvosto ei siis ole osoittanut, että nämä todisteet olisi otettu vääristyneellä tavalla huomioon.

80. Unionin yleinen tuomioistuimen tiivisti valituksenalaisen tuomion 59 kohdassa *kolmannen* tekijän seuraavasti: ”varastot kasvoivat 12 prosenttia, mutta komissio totesi kuitenkin, että suurin osa tuotannosta perustuu tilauksiin, minkä vuoksi ’tämän indikaattorin merkitys vahinkoanalyysin kannalta on vähäinen’ (väliaikaista tullia koskevan asetuksen 72 perustelukappale)”.

81. Neuvosto arvostelee unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se ei täsmentänyt, että tämän indikaattorin trendi oli ollut laskeva vuodesta 2006 lähtien, mikä sen mielestä osoitti, että ensimmäisessä oikeusasteessa tehdyt päätelmät olivat ”vähintäänkin puutteellisia elleivät jopa virheellisiä”.

82. Mikäli oletetaan, että tämä puutteellisuus on näytetty toteen, se ei kuitenkaan merkitse sitä, että unionin yleisen tuomioistuimen toteamus varastoista olisi ilmeisen paikkansapitämätön. Todellisuudessa unionin yleinen tuomioistuin on hyvinkin ottanut huomioon neuvoston mainitseman laskevan trendin, koska 12 prosentin kasvu on seurausta väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 72 perustelukappaleessa mainitusta erosta vuoden 2006 (16 prosentin kasvu) ja

21 — Neuvosto ei arvostele millään tavoin seitsemättä, kahdeksatta ja kahdettatoista tekijää, siten kuin unionin yleinen tuomioistuin on tiivistänyt ne valituksenalaisen tuomion 59 kohdassa. Nämä tekijät ovat tässä järjestyksessä ”tuottavuus kasvoi 7 prosenttia (väliaikaista tullia koskevan asetuksen 78 perustelukappale)”, ”työntekijöiden keskipalkka kasvoi 16 prosenttia (väliaikaista tullia koskevan asetuksen 79 perustelukappale)” ja ”operatiiviseen toimintaan perustuva nettokassavirta kasvoi 73 prosenttia ja oli 634 miljoonaa euroa tutkimusajanjaksolla, ja komissio sitä paitsi täsmensi, ettei ’ollut merkkejä siitä, että [unionin] tuotannonalalla olisi ollut ongelmia pääoman saamisessa’ (väliaikaista tullia koskevan asetuksen 84 perustelukappale)”.

seuraavan ajanjakson välillä tutkimusajanjakson loppuun saakka (yhteenlaskettu supistuminen 4 prosenttia). Neuvosto ei siis ole esittänyt näyttöä siitä, että unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisessa tuomiossa olisi otettu kolmanteen tekijään liittyvät todisteet vääristyneellä tavalla huomioon.

83. *Neljäs* tekijä liittyy myyntimääriin. Unionin yleinen tuomioistuin totesi niistä, että ”[unionin] tuotannonalan myyntimäärä kasvoi 14 prosenttia (väliaikaista tullia koskevan asetuksen 73 perustelukappale)”.

84. Neuvosto arvostelee unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se ei ole ottanut huomioon unionin toimielinten selityksiä siitä, että tämä kasvu ei vastannut markkinoiden yleistä 24 prosentin kasvua ja että unionin tuotannonala siis menetti markkinaosuuksia. Unionin yleinen tuomioistuin ei ole sen mielestä ottanut huomioon positiiviseen indikaattoriin liittyvää negatiivista tekijää. Lisäksi myyntimäärä oli itse asiassa vähentynyt 3 prosenttia vuodesta 2007 tutkimusajanjakson loppuun.

85. Myös nämä moitteet ovat mielestäni perusteettomia. Unionin yleinen tuomioistuin on näet ainoastaan toistanut väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 73 perustelukappaleessa mainitun 14 prosentin kasvun vuoden 2005 ja tutkimusajanjakson välillä. Vaikka se ei olekaan täsmentänyt sitä, että kulutuksen huomattavan kasvun positiivinen vaikutus on näkynyt vain osittain 14 prosentin kasvussa, tämä ei muuta millään tavoin esitetyn toteamuksen paikkansapitävyyttä. Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 73 perustelukappaleessa ei ole myöskään nimenomaisesti mainittu eikä erikseen korostettu 3 prosentin supistumista vuoden 2007 ja tutkimusajanjakson lopun välillä, mihin neuvosto viittaa, eikä se muuta millään tavoin toteamusta, jonka mukaan myyntimäärä kasvoi 14 prosenttia vuoden 2005 ja tutkimusajanjakson (2007–2008) välillä.

86. Unionin yleinen tuomioistuin totesi *viidennestä* tekijästä, että ”[unionin] tuotannonalan markkinaosuus pieneni 5,2 prosenttiyksikköä (väliaikaista tullia koskevan asetuksen 75 perustelukappale)”.

87. Neuvosto ei kiistä tämän tiedon paikkansapitävyyttä mutta arvostelee unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se ei ole ottanut huomioon olosuhteita, joissa tämä pienentyminen on tapahtunut, eli laajenevia markkinoita, joilla Kiinasta peräisin oleva tuonti oli voimakkaasti kasvanut.

88. On totta, että jos unionin yleinen tuomioistuin olisi maininnut neuvoston esiin tuomat olosuhteet, tämä olisi epäilyksettä vahvistanut tämän tekijän negatiivisuutta. Unionin yleinen tuomioistuin on kuitenkin myöntänyt valituksenalaisen tuomion 61 kohdassa, että tämä tekijä ei ollut positiivinen. Kuten lisäksi valituksenalaisen tuomion 64 ja 65 kohdasta ilmenee, unionin yleinen tuomioistuin on ottanut huomioon väliaikaista tullia koskevaan asetukseen perustuvat seikat, jotka liittyivät asiayhteyteen, joissa unionin tuotannonalan markkinaosuus oli supistunut. Unionin yleinen tuomioistuin ei siis mielestäni ole esittänyt mitään ilmeisen paikkansapitämättömiä seikkoja tätä tekijää koskevien todisteiden osalta.

89. Unionin yleinen tuomioistuin tiivisti *kuudennen* tekijän seuraavasti: ”työntekijämäärä pysyi vakaana (väliaikaista tullia koskevan asetuksen 77 perustelukappale)”.

90. Neuvoston mielestä tämä toteamus on virheellinen, sillä sen mukaan työntekijämäärä oli heilahdellut kyseisen ajanjakson aikana ja jopa pienentynyt 6 prosenttia vuodesta 2007 tutkimusajanjakson loppuun, kuten ilmenee väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 77 perustelukappaleesta ja vahvistettiin riidanalaisessa asetuksessa.

91. Neuvoston väite ei voi väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 77 perustelukappaleen osalta millään tavalla osoittaa, että unionin yleinen tuomioistuin olisi esittänyt ilmeisen virheellisen tosiseikkoja koskevan toteamuksen. Kyseisestä perustelukappaleesta näet ilmenee, että vaikka työntekijämäärä olikin pienentynyt vuoden 2007 ja tutkimusajanjakson lopun välisenä aikana, ”otokseen valittujen tuottajien työntekijämäärä pysyi kaiken kaikkiaan vakaana vuoden 2005 ja tutkimusajanjakson välillä ja oli noin 9 100 henkeä. Tämä osoittaa, että otokseen valitut tuottajat paransivat tehokkuuttaan, sillä tuotantomäärät kasvoivat samana aikana 7 prosenttia”.

92. Kuten edellä totesin,[22] neuvosto ei esitä mitään arvostelua, joka koskisi sitä, että *seitsemänteen* (7 prosentin tuottavuuden kasvu) ja *kahdeksanteen* (työntekijöiden keskipalkan 16 prosentin kasvu) tekijään liittyvät todisteet olisi otettu vääristyneellä tavalla huomioon, sellaisina kuin unionin yleinen tuomioistuin on tiivistänyt ne valituksenalaisen tuomion 59 kohdassa. Tämä on otettava huomioon.

93. Unionin yleinen tuomioistuin totesi *yhdeksännestä* tekijästä, että ”[unionin] tuotannonalan myyntihinnat kohosivat 21 prosenttia (väliaikaista tullia koskevan asetuksen 80 perustelukappale)”.

94. Neuvosto moittii unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se on viitannut hinnannousuun, joka ei kuvasta koko asianomaista ajanjaksoa, ja jättänyt huomiotta tämän nousun syyt ja sen vähäisyyden.

95. Muun muassa väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 80 perustelukappaleesta ilmenee, että ”otokseen valittujen tuottajien myyntihinnat kohosivat merkittävästi eli 21 prosenttia vuosien 2005 ja 2007 välillä ja pysyivät samalla tasolla tutkimusajanjaksolla”. Hinnankorotusindeksit, jotka on otettu samaan 80 perustelukappaleen taulukkoon, vuodelta 2007 ja tutkimusajanjaksolta ovat samat (indeksi 121) verrattuna vuoteen 2005 (indeksi 100), mikä merkitsee sitä, että unionin yleinen tuomioistuin saattoi kohtuudella päätellä kyseisestä perustelukappaleesta, että myyntihinnat olivat todellisuudessa nousseet 21 prosenttia. En näin ollen katso, että neuvoston moitteet todisteiden ottamisesta vääristyneellä tavalla huomioon tätä tekijää koskevassa unionin yleisen tuomioistuimen tiivistelmässä voisivat menestyä.

96. Unionin yleinen tuomioistuin tiivisti *kymmenennen* tekijän osalta väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 82 perustelukappaleen seuraavasti: ”myynnin kannattavuus yhteisön tuotannonalan myynnissä etuyhteydettömille asiakkaille (ilmaistuna prosentteina nettomyynnistä) kohosi 27 prosenttia tai 3,3 prosenttiyksikköä ja oli 15,4 prosenttia tutkimusajanjaksolla, ja kannattavuus vuonna 2005 ja erityisesti vuosina 2006 ja 2007 oli myös erittäin suurta”.

97. Neuvosto ei kyseenalaista unionin yleisen tuomioistuimen huomioon ottamien tietojen paikkansapitävyyttä mutta väittää, että se on laiminlyönyt ottaa huomioon sen, että voittojen kehitys oli negatiivinen vuoden 2007 ja tutkimusajanjakson lopun välisenä aikana sekä tutkimusajanjakson jälkeen.

98. Neuvoston arvostelu on mielestäni tehoton tutkimusajanjakson jälkeisen ajanjakson osalta. Toimielinten arvioinnit, jotka unionin yleinen tuomioistuin on tutkinut ja tiivistänyt valituksenalaisen tuomion 59 kohdassa, liittyivät näet unionin tuotannonalan tilaan, jota kyseiset toimielimet kuvasivat ”haavoittuvaksi” kyseisen ajanjakson ajalta ja tutkimusajanjakson loppuun saakka.

99. Siltä osin kuin kyseessä on laiminlyönti ottaa huomioon voittojen romahdus vuoden 2007 ja tutkimusajanjakson lopun välisenä aikana, on korostettava, että tätä ei ole tuotu nimenomaisesti esiin selityksissä, jotka komissio antoi väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 82 perustelukappaleessa, vaikka se saattoikin ilmetä tähän perustelukappaleeseen sisältyneestä taulukosta, jossa oli esitetty bruttoluvut. Näissä selityksissä korostettiin sitä vastoin sitä, että kannattavuus oli

22 — Ks. tämän ratkaisuehdotuksen 74 kohta ja alaviite 21.

heikentynyt vuoden 2007 17,9 prosentista 15,4 prosenttiin tutkimusajanjakson aikana ja että ”kannattavuus parani – – vuoden 2005 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana 3 prosenttiyksikköä”. Näin ollen ei vaikuta siltä, että väitetty laiminlyönti olisi saanut unionin yleisen tuomioistuimen ottamaan todisteet vääristyneellä tavalla huomioon.

100. Unionin yleinen tuomioistuin totesi *yhdennestätoista* tekijästä, että ”investointien tuotto eli voitto prosentteina investointien nettokirjanpitoarvosta kasvoi 10 prosenttia tai 4,6 prosenttiyksikköä ja oli 51,7 prosenttia tutkimusajanjaksolla oltuaan 85,1 ja 79,2 prosenttia vuosina 2006 ja 2007 (väliaikaista tullia koskevan asetuksen 82 perustelukappale)”.

101. Neuvoston mielestä unionin yleinen tuomioistuin tyytyi vain mainitsemaan tiedot, jotka viittasivat positiiviseen kehitykseen, vaikka investointien tuotto heikkeni yli 70 prosenttia vuoden 2005 ja tutkimusajanjakson lopun välisen ajanjakson kasvusta huolimatta.

102. Aivan aluksi on todettava, että väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa tutkittu investointien tuotto ei ilmene ainoastaan sen johdanto-osan 82 perustelukappaleesta, jossa on yksi ainoa taulukko, johon on koottu myynnin kannattavuuteen ja investointien tuottoon liittyvät taloudelliset tiedot, vaan myös komission väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 83 perustelukappaleessa esittämistä selvityksistä. Tästä epätarkkuudesta huolimatta katson, että unionin yleinen tuomioistuin on tiivistänyt luotettavasti taulukon tiedot ja näissä väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan kahdessa perustelukappaleessa esitetyt selvitykset, jotka liittyvät investointien tuottoon.

103. Kyseisessä 83 perustelukappaleessa näet todetaan yhtäältä, että investointien tuotto (ilmaistuna voittoprosenttina investointien nettokirjanpitoarvosta) ”kasvoi vuosien 2005 ja 2006 välillä 47 prosentista 85 prosenttiin”, että se ”laski vuoden 2007 tasolta 79 prosentista 52 prosenttiin tutkimusajanjaksolla. Investointien tuotto kasvoi kaiken kaikkiaan 4,6 prosenttiyksikköä tarkastelujaksolla”. Vaikka toisaalta väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 82 perustelukappaleessa olevaan taulukkoon otetussa indeksissä viitataan 71 indeksipisteen heikkenemiseen vuoden 2006 (indeksi 181) ja tutkimusajanjakson (indeksi 110) välisenä aikana, väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa korostettiin kuitenkin erityisesti, että investointien tuotto oli kasvanut 4,6 prosenttiyksikköä tarkastelujakson aikana, mikä vastaa tarkalleen vuoden 2005 (indeksi 100) ja tutkimusajanjakson (indeksi 110) välistä eroa tai 10:tä indeksipistettä, mitä myös unionin yleinen tuomioistuin korostaa valituksenalaisen tuomion 59 kohdassa.

104. Unionin yleinen tuomioistuin ei siis ole mielestäni ottanut todisteita vääristyneellä tavalla huomioon investointien tuottoon liittyvän tekijän osalta.

105. Kuten edellä todettiin,[23] unionin yleisen tuomioistuimen *kahdennestatoista* tekijästä (operatiiviseen toimintaan perustuva nettokassavirta) tekemä tiivistelmä ei neuvoston mukaan anna aihetta arvostella sitä todisteiden ottamisesta vääristyneellä tavalla huomioon. Tämä on näin ollen otettava huomioon.

106. Unionin yleinen tuomioistuin on todennut lopuksi *kolmannestatoista* tekijästä seuraavaa: ”[unionin] tuotannonalan vuotuiset investoinnit lisääntyivät 185 prosenttia ja olivat 284 miljoonaa euroa tutkimusajanjaksolla (väliaikaista tullia koskevan asetuksen 85 perustelukappale)”.

107. Neuvosto täsmentää, että unionin yleisen tuomioistuimen olisi pitänyt lieventää tätä positiivista indikaattoria, jonka paikkansapitävyyttä se ei kiistä, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 86 perustelukappaleeseen sisältyvien ”tosiseikkojen” perusteella, mutta mikään ei sen mukaan viittaa siihen, että ne olisi otettu huomioon.

23 — Ks. tämän ratkaisuehdotuksen 74 kohta ja alaviite 21.

108. Epäilen tässä yhteydessä sitä, että neuvoston moite perustuisi tosiasiallisesti todisteiden ottamiseen vääristyneellä tavalla huomioon. Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 86 perustelukappaleeseen ei näet sisälly tosiseikkoja eikä taloudellisia tietoja vaan siinä viitataan arviointeihin, jotka komissio on esittänyt tuotannonalan investointien heikosta tasosta ennen kyseistä ajanjaksoa ja siitä, että kyseisen ajanjakson aikana ei ollut tehty investointeja tuotantokapasiteetin kasvattamiseksi. On tarkoituksesta riippumatta ja joka tapauksessa tärkeää huomata tässä vaiheessa, että unionin yleinen tuomioistuin on hyvinkin tutkinut oleellisilta osin nämä arvioinnit valituksenalaisen tuomion 64 ja 65 kohdassa.

109. Näin ollen valituksenalaisen tuomion 59 kohdassa esitettyä tiivistelmää, jonka unionin yleinen tuomioistuin on laatinut toimielinten huomioon ottamista 13 todisteesta, ei rasita minkäänlainen näiden seikkojen ottaminen vääristyneellä tavalla huomioon.

110. Neuvoston esittämä moite, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin on laiminlyönyt ottaa huomioon kaksi lisätekijää, joihin toimielimet ovat nojautuneet, eli polkumyyntimarginaalin suuruuden ja unionin tuotannonalan toipumisen aiemmasta polkumyynnistä, jotka sisältyvät väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 87 perustelukappaleeseen, on mielestäni tehoton. Riippumatta siitä, että tähän perustelukappaleeseen ei sisälly täsmällisiä taloudellisia tietoja vaan siinä pikemminkin luetellaan tosiseikkoja koskevia arviointeja, unionin yleinen tuomioistuin on näet tutkinut ne valituksenalaisen tuomion 64 ja 65 kohdassa. Neuvosto ei voi siis väittää, että nämä tosiseikkoja koskevat arvioinnit olisivat jääneet pois valituksenalaisesta tuomiosta.

111. ArcelorMittal ym. arvioivat nimenomaan unionin yleisen tuomioistuimen näiden arviointien osalta tekemän tarkastelun osalta, että se on tulkinnut riittämättömästi ja virheellisesti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 87 perustelukappaletta.

112. Näillä moitteilla pyritään antamaan unionin tuomioistuimen tehtäväksi arvioida uudelleen tosiseikkoja mutta ei yksilöidä sitä, mikä on unionin yleisen tuomioistuimen ilmeisen virheellinen tosiseikkoja koskeva toteamus, joten ne jäävät unionin tuomioistuimen valvonnan ulkopuolelle muutoksenhaun yhteydessä. [24]

113. Näiden näkökohtien perusteella moite, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin on korvannut toimielinten arvioinnin taloudellisista tiedoista omallaan, ei perustu mihinkään täsmällisempään arvosteluun. Unionin yleinen tuomioistuin on mielestäni kaiken kaikkiaan tyytynyt selvittämään, olivatko toimielinten huomioon ottamat todisteet omiaan tukemaan päätelmiä, joita ne olivat niistä tehneet.

114. Tässä yhteydessä on lisättävä, että valittajat eivät kyseenalaista valituksenalaisen tuomion 61 kohtaa siltä osin kuin sen mukaan unionin yleinen tuomioistuin otti huomioon sen neuvoston mainitseman seikan, että unionin tuotannonala oli menettänyt tarkastelujakson aikana joitakin prosenttiyksiköitä markkinaosuuksistaan, kun se katsoi, että tämä seikka ei tukenut päätelmää, jonka mukaan tämä tuotannonala oli haavoittuvassa tilassa tutkimusajanjakson lopussa, koska se piti suhteuttaa siihen, että unionin tuotannonalalla oli tutkimusajanjakson aikana merkittävä eli 63,6 prosentin markkinaosuus ja että sen myyntimäärät olivat kasvaneet vahvasti tarkastelujakson aikana.

115. Ehdotan kaiken edellä esitetyn perusteella, että neuvoston ensimmäinen valitusperuste ja ArcelorMittal ym:iden kolmannen valitusperusteen ensimmäinen osa hylätään.

24 — Ks. mm. unionin tuomioistuimen valvonnan rajoista muutoksenhaun yhteydessä tuomio neuvosto ja komissio v. Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP (C-191/09 P ja C-200/09 P, EU:C:2012:78, 65 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

B *Neuvoston toinen valitusperuste ja ArcelorMittal ym:iden ensimmäinen valitusperuste, jotka koskevat perusasetuksen 3 artiklan 7 kohdan virheellistä tulkintaa*

1. Tiivistelmä asianosaisten lausumista

116. Neuvosto ja ArcelorMittal ym. arvostelevat unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se on todennut valituksenalaisen tuomion 63 ja 69 kohdassa, että unionin toimielinten toteama taloudellinen heikentyminen perustui oikeudelliseen virheeseen, koska perusasetuksen 3 artiklan 7 kohdan mukaan kysynnän supistumisen kaltaisia tekijöitä ei voida pitää polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin aiheuttamana.

117. Valittajat väittävät tässä yhteydessä unionin yleisen tuomioistuimen tulkinneen virheellisesti kyseistä 3 artiklan 7 kohtaa ja nojautuneen perusteettomasti tuomioon komissio v. NTN ja Koyo Seiko (C-245/95 P, EU:C:1998:46). Kun näet unionin toimielimet nojautuivat asian komissio v. NTN ja Koyo Seiko yhteydessä taloudelliseen taantumaan tutkiessaan unionin tuotannonalalle aiheutunutta vahinkoa, ne eivät ole nyt käsiteltävässä asiassa vedonneet tällaiseen taantumaan tukeakseen vahingon uhkaa koskenutta toteamusta. Ne eivät ole myöskään väittäneet, että taloudellisen taantuman vaikutukset johtuisivat polkumyynnin kohteena olevasta tuonnista, kuten myös Italian tasavalta väittää väliintulokirjelmässään. Toimielimet ovat sitä vastoin todenneet, että vaikka kysyntä oli poikkeuksellisen suurta, polkumyynnin kohteena oleva tuonti aiheutti todellisia vahingollisia vaikutuksia, ja että nämä vaikutukset ilmenisivät, jos kysyntä palautuisi normaalille tasolle.

118. Valittajien mielestä kysynnän romahdus oli havaittavissa, koska kulutus ei voinut pysyä tällä poikkeuksellisella ja pitkällä aikavälillä tarkasteltuna epätavallisella tasolla pitkään. Unionin yleinen tuomioistuin ei kuitenkaan tutkinut tätä päätelmää.

119. Komissio väittää unionin yleisen tuomioistuimen tehneen perustavanlaatuisen oikeudellisen virheen valituksenalaisessa tuomiossa sekoittaessaan virheellisesti vahingon uhkan tutkimisen syy-yhteyden tutkimiseen, vaikka perusasetuksessa erotetaan nämä kaksi käsitettä selvästi toisistaan.

120. Kyseinen toimielin näet katsoo, että vahingon uhkaa tarkasteltaessa kysynnän supistumista olisi pidettävä objektiivisena tosiseikkana tai viitekehyksenä, jossa vahingon olemassaoloa tai vahingon uhkaa arvioidaan. Komissio huomauttaa tässä yhteydessä, että kysynnän supistuminen ei kuulu perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa mainittuihin vahingon tekijöihin. Olisi johdonmukaista todeta, että kysynnän supistuminen on omiaan johtamaan tilanteeseen, jossa unionin tuotannonala on heikommassa asemassa kuin jos kulutus pysyisi vakaana tai olisi kasvussa. Toisin sanoen unionin tuotannonalaan saattaisi kohdistua vahingon uhka, jos odotetaan kysynnän supistumista aivan lähitulevaisuudessa.

121. Kyseisen tuotteen kysynnän supistumisella on sitä vastoin syy-yhteyden tutkimisen yhteydessä päinvastainen rooli. Perusasetuksen nojalla syy-yhteyttä tarkastellaan kahdessa peräkkäisessä vaiheessa. Ensinnäkin tehdään ”syy-yhteystarkastelu” polkumyynnin kohteena olevan tuonnin kasvun ja vahingon tai vahingon uhkan välillä. Tämän jälkeen, jos syy-yhteys todetaan alustavasti, siirrytään toiseen vaiheeseen eli ”syy-yhteyden katkeamisen” tarkasteluun, missä yhteydessä tutkimuksesta vastaava viranomainen arvioi, onko jokin perusasetuksen 3 artiklan 7 kohdassa mainituista tekijöistä (joihin kuuluu kysynnän supistuminen) sellaisenaan niin merkittävä, että se katkaisee alustavasti todetun syy-yhteyden. Toisin sanoen edellytetään, että tämä tekijä on polkumyynnin kohteena olevaa tuontia painavampi vahingon tai vahingon uhkan peruste.

122. Komission mielestä unionin yleinen tuomioistuin on käyttänyt kysynnän supistumista negatiivisena tekijänä arvioidessaan vahingon uhkaa, vaikka tällä tekijällä voi olla merkitystä vain syy-yhteyden kaksiportaisen arvioinnin toisessa vaiheessa.

123. Hubei vastaa unionin yleisen tuomioistuimen todenneen perustellusti, että unionin kysynnän odotettua supistumista ei voitu ottaa huomioon arvioitaessa vahingon uhkaa. Tällaisen kysynnän supistumisen vaikutusten, joita ei voida rajata taloudelliseen taantumaan liittyviin tilanteisiin, ei pidä perusasetuksen 3 artiklan 7 kohdan sanamuodon mukaan katsoa johtuvan polkumyynnin kohteena olevasta tuonnista, eikä niillä voida siten tukea päätelmää, jonka mukaan olisi olemassa vahingon uhka, kuten tämä ilmenee unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä.

124. Neuvosto vetosi riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 48 perustelukappaleessa lähinnä siihen, että jos taloudellinen tilanne huononisi ja kysynnän taso unionissa alenisi, vahingon uhka toteutuisi. Näin ollen se katsoi, että vähintään osa väitetystä vahingon uhkasta johtui tästä kysynnän odotetusta supistumisesta. Hubein mukaan tämä on nimenomaan sellainen ulkoinen tekijä, joka ei voi olla perusteena arvioitaessa vahingon uhkaa, kuten perusasetuksen 3 artiklan 7 kohdasta selvästi ilmenee.

125. Hubei väittää joka tapauksessa, että unionin yleinen tuomioistuin on tutkinut useita muita tekijöitä todetessaan toimielinten tehneen ilmeisen arviointivirheen unionin tuotannonalan haavoittuvuuden ja vahingon uhkan osalta. Näin ollen mahdollinen oikeudellinen virhe, joka liittyy kysynnän supistumiseen, ei aiheuttaisi valituksenalaisen tuomion kumoamista.

2. Arviointi

126. Nämä valitusperusteet koskevat oikeudellista virhettä, jonka unionin yleisen tuomioistuimen väitetään tehneen valituksenalaisen tuomion 63 ja 69 kohdassa.

127. Kyseisen tuomion 63 kohta kuuluu unionin yleisen tuomioistuimen pohdintaan, joka liittyy unionin tuotannonalan haavoittuvaan tilaan tutkimusajanjakson lopussa. Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi kyseisessä kohdassa tiettyjä perusteluja, joihin toimielimet olivat vedonneet ja jotka liittyivät taloudellisen toimintaympäristön heikkenemisestä tälle tuotannonalalle aiheutuviin vaikutuksiin.

128. Unionin yleinen tuomioistuin totesi näin ollen, että ”toimielinten mainitsemalla seikalla, jonka mukaan [unionin] tuotannonala olisi alttiina polkumyynnillä tapahtuvan myynnin mahdollisille vahingollisille vaikutuksille, jos markkinaolosuhteet muuttuisivat (väliaikaista tullia koskevan asetuksen 89 perustelukappale, jonka neuvosto vahvisti riidanalaisen asetuksen 47 perustelukappaleessa), voidaan tarvittaessa määrittää haavoittuva tila tulevaisuudessa. Tämä seikka on siis tehoton sen päätelmän tekemiseksi, että [unionin] tuotannonala oli haavoittuvassa tilassa tutkimusajanjakson lopussa. Tämä pätee myös neuvoston kirjelmissään unionin yleisessä tuomioistuimessa esittämiin seikkoihin, jotka koskevat tutkimusajanjakson jälkeisiä taloudellisia tietoja, ja päätelmiin, jotka neuvosto niistä teki ja jotka koskivat [unionin] tuotannonalan tilan heikentymistä”. Unionin yleinen tuomioistuin viittasi lisäksi erityisesti tuomioon komissio v. NTN ja Koyo Seiko (C-245/95 P, EU:C:1998:46, 43 kohta) ja korosti, että ”unionin tuomioistuimet ovat jo katsoneet toimielinten mainitseman seikan, joka koskee taloudellisen tilanteen heikentymistä, perustuvan oikeudelliseen virheeseen, koska perusasetuksen vahingon analyysiä koskevassa osassa säädetään nimenomaisesti, että kysynnän supistumisen kaltaisia tekijöitä ei voida pitää polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin aiheuttamana – –”.

129. Valituksenalaisen tuomion 69 kohta kuuluu puolestaan asiayhteyteen, jossa tutkitaan toimielinten huomioon ottaman vahingon uhkan olemassaoloa suhteessa tutkimusajanjakson jälkeisten tietojen käyttöön. Unionin yleinen tuomioistuin muistuttaa siinä yhtäältä, että kyseiset tiedot ”vahvistavat toimielinten ennusteen [unionin] markkinoiden supistumisesta”, ja huomauttaa toisaalta, että ”erityisesti riidanalaisen asetuksen 51 perustelukappaleessa mainitut seikat osoittavat, että tutkimusajanjakson lopun, joka oli 30.6.2008, ja maaliskuun 2009 välisenä aikana [unionin] kulutus laski 27,7 prosenttia”. Se korostaa kuitenkin, viitaten valituksenalaisen tuomion 63 kohtaan, että ”kysynnän supistumisen kaltaisia vahinkotekijöitä ei voida pitää polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin aiheuttamana”.

130. On muistutettava, mitä ei ole kiistetty, että perusasetuksen 3 artiklan 7 kohdan ensimmäisessä virkkeessä täsmennetään, että muut tiedossa olevat tekijät, jotka aiheuttavat vahinkoa unionin tuotannonalalle, kuin polkumyynnin kohteena oleva tuonti tutkitaan siten, että näiden muiden tekijöiden aiheuttamaa vahinkoa ei pidetä polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista johtuvana. Näihin muihin tekijöihin, jotka luetellaan esimerkkeinä perusasetuksen 3 artiklan 7 kohdan toisessa virkkeessä, kuuluu kysynnän supistuminen.

131. Toimielimet ovat siten velvollisia tutkimaan, johtuuko vahinko, jonka ne aikovat ottaa huomioon, tosiasiallisesti polkumyynnin kohteena olevasta tuonnista, ja jättämään huomiotta kaikki muista tekijöistä,[25] kuten kysynnän supistumisesta tai yleisemmin tuotannonalan taantumasta, johtuvat vahingot.[26]

132. Yhteisöjen tuomioistuin vahvisti tuomiossa komissio v. NTN ja Koyo Seiko (C-245/95 P, EU:C:1998:46, 43 kohta) yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomion NTN Corporation ja Koyo Seiko v. neuvosto (T-163/94 ja T-165/94, EU:T:1995:83) 98 kohdassa esittämän arvioinnin, jonka mukaan kieltoa pitää muiden tekijöiden – kuten kysynnän vähentymisen – aiheuttamaa vahinkoa polkumyynnin kohteena olevasta tuonnista johtuvana on sovellettava myös tarkasteltaessa vahingon uhkaa.

133. Unionin yleinen tuomioistuin ei siis ole tehnyt oikeudellista virhettä muistuttaessaan tästä periaatteesta valituksenalaisen tuomion 63 ja 69 kohdassa.

134. Valittajat väittävät kuitenkin unionin yleisen tuomioistuimen menetelleen virheellisesti arvioidessaan, että toimielimet ovat katsoneet kysynnän supistumisesta aiheutuneen vahingon johtuvan polkumyynnin kohteena olevasta tuonnista. Kysynnän uhkaava supistuminen otettiin huomioon vain yhtenä seikkana, jonka valossa vahingon uhkaa piti tutkia.

135. Tämä väite on tehoton, vaikka oletettaisiin, että tilanne on tällainen.

136. Unionin yleinen tuomioistuin on näet kumonnut valituksenalaisen tuomion 63 kohdan osalta toimielinten arvioinnin, joka liittyi unionin tuotannonalan haavoittuvaan tilaan, pääasiassa valituksenalaisen tuomion 59 kohdassa lueteltujen tekijöiden tutkimisen perusteella. Se, että kysyntä supistuisi tulevaisuudessa tai tämä olisi odotettavissa tutkimusajanjakson jälkeisen ajanjakson aikana, ei voinut missään tapauksessa tukea toteamusta, jonka mukaan unionin tuotannonala olisi ollut haavoittuvassa tilassa tutkimusajanjakson lopussa, kuten unionin yleinen tuomioistuin lähinnä totesi perustellusti valituksenalaisen tuomion 63 kohdan ensimmäisessä ja toisessa virkkeessä.

137. Valituksenalaisen tuomion 69 kohdan osalta kysynnän tulevan supistumisen huomioon ottaminen ei voi sellaisenaan mahdollistaa sitä, että toimielimet päättelevät polkumyynnin kohteena olevan tuonnin aiheuttaneen perusasetuksen 3 artiklan 9 kohdassa tarkoitetun merkittävän vahingon uhkan. Joka tapauksessa erityisesti valituksenalaisen tuomion 73, 83 ja 87 kohdasta, jotka koskevat, kuten jäljempänä havaitaan, niiden tekijöiden tutkimista, jotka toimielimet ovat ottaneet huomioon todetessaan tällaisen uhkan olemassaolon, ilmenee, että unionin yleinen tuomioistuin ei ole jättänyt huomiotta seikkaa, joka liittyy kysynnän supistumiseen unionissa sen tutkimusajanjakson jälkeen, jonka nämä toimielimet ottivat huomioon.

138. Näin ollen ehdotan, että perusasetuksen 3 artiklan 7 kohdan virheellistä tulkintaa koskevat valitusperusteet hylätään.

25 — Ks. mm. vastaavasti tuomiot Transnational Company ”Kazchrome” ja ENRC Marketing v. neuvosto (C-10/12 P, EU:C:2013:865, 23 kohta) ja tuomio TMK Europe (C-143/14, EU:C:2015:236, 35 kohta).

26 — Ks. tuomio komissio v. NTN ja Koyo Seiko (C-245/95 P, EU:C:1998:46, 43 kohta), jossa on rinnastettu nämä kaksi ilmaisua.

C Neuvoston kolmas valitusperuste ja ArcelorMittal ym:iden toinen valitusperuste ja kolmannen valitusperusteen toinen osa, jotka koskevat perusasetuksen 3 artiklan 9 kohdan ja 6 artiklan 1 kohdan virheellistä tulkintaa ja virheitä, joita on tehty tutkittaessa vahingon uhkaan liittyviä tekijöitä

1. Tiivistelmä asianosaisten lausumista

139. Neuvosto väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on todennut virheellisesti valituksenalaisen tuomion 92 kohdassa, että toimielimet olivat tehneet ilmeisen arviointivirheen todetessaan, että kyseisessä tapauksessa oli olemassa vahingon uhka.

140. Vaikka neuvosto myöntää, että vahingon uhkan tarkastelun on perustuttava tosiseikkoihin ja odotettavissa olevaan olosuhteiden muutokseen, tämä tarkastelu kohdistuu väistämättä tulevaisuuteen. Toimielimet voisivat siis oikeudellista virhettä tekemättä erehtyä tulevaisuudesta käyttäessään toimivaltaansa arvioida monitahoisia taloudellisia tilanteita. Neuvoston mielestä on olennaisen tärkeää myöntää laaja harkintavalta toimivaltaisille viranomaisille, joiden tehtävänä on tehdä monitahoisia arviointeja tulevista tapahtumista kaupallisten suojatoimien yhteydessä.

141. Neuvosto muistuttaa, että perusasetuksen 3 artiklan 9 kohdassa säädettyjen erityisten tekijöiden tutkiminen osoitti vahingon uhkan olemassaoloa koskevan monitahoisen tilanteen. Kun otetaan huomioon tämän säännöksen täsmällinen sanamuoto ja laaja harkintavalta, joka unionin toimielimillä on kaupallisten suojatoimien yhteydessä, ne ovat toimivaltaisia käyttämään tätä valtaa todetessaan vahingon uhkan olemassaolon.

142. Neuvosto selittää, että toimielimet jatkoivat tässä tapauksessa nimenomaan tilanteen ”lievennyttyä” tutkimusajanjakson lopussa epätavallisella mutta hyvän hallinnon edellyttämällä tavalla unionin markkinatilanteen seuraamista tutkimusajanjakson päättymisen jälkeen ja kohdistivat mielenkiintonsa olosuhteiden muutokseen ja tärkeimpiin taloudellisiin indikaattoreihin.

143. Tästä syystä toimielimet eivät ole erehtyneet tulevaisuudesta. Neuvosto näet korostaa, että tutkimusajanjakson jälkeiseen ajanjaksoon liittyvät tiedot osoittavat, että markkinat olivat alkaneet supistua, mikä oli ratkaiseva tekijä, jonka perusteella voitiin päätellä, että arviointihetkellä oli olemassa vahingon uhka. Unionin kulutus oli alkanut supistua merkittävästi ja nopeammin kuin väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa oli ennustettu, koska se oli pienentynyt lähes 30 prosenttia tutkimusajanjakson lopusta maaliskuuhun 2009. Lisäksi tiedot, jotka liittyvät tutkimusajanjakson jälkeiseen jaksoon, vahvistavat sen, että Kiinasta peräisin olevan polkumyyntituonnin markkinaosuus oli kasvussa. Kiinasta peräisin olevan polkumyyntituonnin markkinaosuus oli suurentunut lähes 18 prosenttia, mikä vahvisti väliaikaista tullia koskevaan asetukseen sisältyneet ennusteet oikeiksi. Lopuksi ja ennen kaikkea unionin tuotannonalan tuotanto, otokseen otettujen yhtiöiden kapasiteetin käyttöaste, myynti unionin markkinoilla sekä kannattavuus olivat heikentyneet merkittävästi tutkimusajanjakson jälkeisen ajanjakson aikana.

144. Näin ollen neuvosto katsoo unionin yleisen tuomioistuimen erehtyneen todetessaan valituksenalaisen tuomion 91 kohdassa ristiriitaisuuksia ja puutteita riidanalaisessa asetuksessa tehdyssä perusasetuksen 3 artiklan 9 kohdassa säädettyjen tekijöiden kokonaisarvioinnissa.

145. ArcelorMittal ym. katsovat, että unionin yleinen tuomioistuin on rikkonut sekä perusasetuksen 3 artiklan 9 kohtaa että saman asetuksen 6 artiklan 1 kohtaa nojautuessaan päätelmissään siihen, että tutkimusajanjakson jälkeiset tiedot ja kyseisen ajanjakson aikana kerätyt tiedot olivat ristiriitaisia. Tällaisten tutkimusajanjakson jälkeisten tietojen käyttö ei ole niiden mielestä luotettavaa vahingon uhkan tutkimisenkaan yhteydessä, koska ne kuvastavat asianomaisten tuottajien käyttäytymistä polkumyyntimenettelyn aloittamisen jälkeen. Tällaisia tietoja pitäisi sen mielestä käyttää vain, jos ne osoittavat, että polkumyyntitullien käyttöönotto on ilmeisen epäasianmukaista. Näin ei kuitenkaan ole.

146. Näin ollen ArcelorMittal ym. arvioivat, että ei ollut tarpeen ratkaista, oliko neuvosto toimivaltainen tarkastelemaan tutkimusajanjakson jälkeisiä tietoja. On näet niiden mielestä merkityksetöntä, että nämä tiedot vahvistavat komission väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa tutkimusajanjakson tietojen perusteella esittämät ennusteet. Vaikka neuvosto olisi tehnyt virheen päätellessään, että tutkimusajanjakson jälkeiset tiedot vahvistivat väliaikaista tullia koskevan asetuksen päätelmät, tämä virhe ei näin ollen voi aiheuttaa riidanalaisen asetuksen kumoamista.

147. ArcelorMittal ym. väittävät lisäksi unionin yleisen tuomioistuimen tehneen useita oikeudellisia virheitä tutkiessaan perusasetuksen 3 artiklan 9 kohdassa säädetyt tekijät, jotka unionin toimielimet ovat ottaneet huomioon todetessaan vahingon uhkan.

148. Nämä moitteet koskevat kolmea tekijää, jotka toimielimet ovat ottaneet huomioon ja jotka unionin yleinen tuomioistuin on tutkinut valituksenalaisen tuomion 72–90 kohdassa. Ne esitetään yksityiskohtaisemmin kunkin riidanalaisen tekijän tutkimisen yhteydessä (ks. tämän ratkaisuehdotuksen 199, 219 ja 238 kohta).

149. Hubei esittää ensisijaisesti, että nämä perusteet on jätettävä tutkimatta. Kun valittajat arvostelevat unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se on tutkinut tutkimusajanjakson jälkeisiä tietoja, ne pyrkivät yhtäältä esittämään uuden perusteen, jolla laajennetaan riidan kohdetta siitä, mikä se oli ensimmäisessä oikeusasteessa. Toisaalta ArcelorMittal ym:iden arvostelulla, joka kohdistuu unionin yleisen tuomioistuimen suorittamaan perusasetuksen 3 artiklan 9 kohdassa säädettyjen tekijöiden tutkimukseen, pyritään riitauttamaan ensimmäisessä oikeusasteessa tehty tosiseikkojen arviointi, mikä jää unionin tuomioistuimen valvonnan ulkopuolelle muutoksenhaun yhteydessä.

150. Hubei väittää toissijaisesti, että kyseiset väitteet ovat perusteettomia. Se täsmentää aluksi, että vahingon uhkan tarkasteleminen ei edellytä, että toimielimet arvioivat tulevia tapahtumia. Perusasetuksen 3 artiklan 9 kohdassa säädetään selvästi, että tarkastelun on perustuttava tosiasioihin ”eikä pelkkiin väitteisiin, arveluihin tai etäisiin mahdollisuuksiin”. Hubei korostaa tässä yhteydessä, että neuvosto myöntää toimielinten tarkastelun paljastaneen enintään ”lieventyneen tilanteen” vahingon uhkan olemassaolon kannalta. Ei ole osoitettu, että unionin yleinen tuomioistuin olisi ottanut sille esitetyt todisteet vääristyneellä tavalla huomioon tai että se olisi tehnyt oikeudellisen virheen.

151. Hubei arvioi tämän jälkeen, että unionin yleinen tuomioistuin oli täysin toimivaltainen tutkimaan tutkimusajanjakson jälkeisiä tietoja, koska toimielimet vetosivat näihin tietoihin ja käyttivät niitä, sillä muuten toimielinten päätökset jäisivät laillisuusvalvonnan ulkopuolelle. Myös tässä tapauksessa nämä tiedot liittyvät erottamattomasti vahingon uhkaa koskevaan kokonaisarviointiin, eikä niitä voida erottaa tästä tarkastelusta, koska ne osoittavat, että polkumyyntitullin käyttöönotto on ilmeisen epäasianmukaista.

152. Hubei esittää lisäksi, että toimielimet eivät voi vain hyväksyä väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa esitettyjä ennusteita sillä perusteella, että ne olivat oikeita silloin, kun tämä asetus annettiin. Ne ovat velvollisia selvittämään, ovatko nämä ennusteet lopullisen asetuksen antamishetkellä edelleen paikkansapitäviä saatavilla olevien lisätietojen valossa ja niiden perustelujen valossa, joita on esitetty niiden selvitykseen perustuvien toimenpiteiden aikana.

153. Hubei katsoo lopuksi, että unionin yleinen tuomioistuin ei ole tehnyt oikeudellista virhettä tutkiessaan perusasetuksen 3 artiklan 9 kohdassa luetellut tekijät. Hubei muistuttaa erityisesti siitä, että kun otetaan huomion tutkimusajanjakson jälkeiset tiedot, Kiinasta peräisin olevan tuonnin 0,7 prosentin lisäystä ei voitu pitää tässä artiklassa tarkoitettuna ”huomattavana” kasvuna.

2. Arviointi

154. Valittajien esittämien perusteiden kohteena on kaksi olennaista kysymystä.

155. Yhtäältä on selvitettävä, onko unionin yleinen tuomioistuin menetellyt perustellusti tutkiessaan vahingon uhkaan liittyvien toteamusten laillisuutta tutkimusajanjakson jälkeiseen ajanjaksoon liittyvien merkityksellisten tietojen perusteella. Toisaalta, ja mikäli tähän vastataan myöntävästi, on ratkaistava, onko unionin yleinen tuomioistuin tehnyt oikeudellisen virheen tarkastellessaan perusasetuksen 3 artiklan 9 kohdassa lueteltujen neljän tekijän tutkimiseen liittyvää toimielinten arviointia.

156. Tätä ennen on mielestäni hylättävä Hubein näiden perusteiden osalta esittämät oikeudenkäyntiväitteet.

a) Hubein esittämät oikeudenkäyntiväitteet

157. Muistutettakoon siitä, että Hubei vetoaa ensisijaisesti siihen, että peruste, joka koskee oikeudellista virhettä, jonka unionin yleisen tuomioistuimen väitetään tehneen ottaessaan huomioon tutkimusajanjakson jälkeisiä tietoja arvioinnissa, joka koski vahingon uhkan olemassaoloon liittyvän toimielinten päätelmän laillisuutta, on uusi peruste.

158. Unionin tuomioistuin on valitusasioissa toimivaltainen arvioimaan ainoastaan sitä oikeudellista ratkaisua, jonka unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt sille esitetyistä perusteista. Näin ollen unionin tuomioistuin on toimivaltainen tällaisessa menettelyssä yksinomaan tutkimaan, yksilöidäänkö valitukseen sisältyvissä väitteissä valituksenalaiseen tuomioon sisältyvä oikeudellinen virhe.[27]

159. Unionin yleinen tuomioistuin on ottanut tässä tapauksessa huomioon tutkimusajanjakson jälkeisiä tietoja vastatessaan Hubein väitteeseen, joka koski ensimmäisessä oikeusasteessa toimielinten päätelmän ja merkityksellisten taloudellisten tietojen välisiä ristiriitaisuuksia. Koska unionin yleinen tuomioistuin on hyväksynyt käsittelemänsä perusteen ottamalla nämä tiedot huomioon ja tämä arviointi on valittajille vastainen, näiden unionin yleisen tuomioistuimen omaksuman ratkaisun hyväksyttävyyttä kohtaan esittämä arvostelu on mielestäni välttämättä tutkittava.

160. Hubei väittää toiseksi, että ArcelorMittal ym:iden arvostelu, joka on kohdistettu unionin yleisen tuomioistuimen perusasetuksen 3 artiklan 9 kohdassa säädetyistä neljästä tekijästä tekemään selvitykseen, on jätettävä tutkimatta, koska sillä pyritään ainoastaan vaatimaan unionin tuomioistuinta arvioimaan tosiseikkoja uudelleen.

161. Tässä vaiheessa ei ole tarpeen tutkia ArcelorMittal ym:iden esittämiä perusteluja, sillä on yhtäältä ilmeistä, että Hubein vastaväite voi johtaa enintään siihen, että todetaan, että niiden valitusperusteet, jotka ovat käsiteltävänä, on jätettävä osittain tutkimatta. Koska toisaalta unionin toimivalta rajoittuu muutoksenhaussa oikeuskysymyksiin, ArcelorMittal ym:iden esittämä arvostelu on tutkittava vain siltä osin kuin sen voidaan katsoa koskevan oikeuskysymyksiä.

162. Koska Hubein oikeudenkäyntiväitteet on hylätty, on aluksi selvitettävä, onko unionin yleinen tuomioistuin rikkonut perusasetuksen 3 artiklan 9 kohtaa ja 6 artiklan 1 kohtaa, kuten valittajat väittävät, kun se on ottanut huomioon tutkimusajanjakson jälkeiset tiedot tutkiessaan, oliko toimielinten toteamus, jonka mukaan tutkimusajanjakson lopussa vallitsi vahingon uhka, laillinen.

b) Se, että unionin yleinen tuomioistuin on ottanut huomioon tutkimusajanjakson jälkeisiä tietoja tutkiessaan vahingon uhkan olemassaoloa koskevan toteamuksen laillisuutta

163. Tätä väitettä tutkittaessa on aluksi muistutettava toimielinten esittämään vahingon uhkaa koskevaan toteamukseen liittyvistä erityispiirteistä.

27 — Ks. mm. tuomio komissio v. Girardot (C-348/06 P, EU:C:2008:107, 49 kohta) ja tuomio neuvosto v. Bamba (C-417/11 P, EU:C:2012:718, 40 kohta).

164. Kuten jo totesin, vahingon uhkan yhteydessä vahinko ei ole määritelmän mukaisesti (vielä) toteutunut.

165. Kuten neuvosto myöntää, päätelmän tekeminen siitä, että vahingon uhka on olemassa, edellyttää paitsi tosiseikkojen toteen näyttämistä, myös selvitystä todennäköisyydestä, jonka mukaisesti tulevat tapahtumat (perusasetuksen 3 artiklan 9 kohdan mukaan selvästi nähtävissä olevat ja uhkaavat) toteutuvat, jolloin syntyy tilanne, jossa vahinko aiheutuisi ilman polkumyyntitoimenpiteiden toteuttamista. Esimerkiksi määritettäessä vahingon uhkan olemassaoloa toimielinten on tutkittava, onko polkumyynnillä tapahtuva tuonti kasvanut unionin markkinoilla niin huomattavaa vauhtia, että se on ”osoitus tuonnin tuntuvan kasvun todennäköisyydestä” (perusasetuksen 3 artiklan 9 kohdan toisen alakohdan a alakohta).

166. On ilmeistä, että tällainen tulevaisuuteen kohdistuva analyysi sisältää tiettyä epävarmuutta tulevien tapahtumien toteutumisesta mutta myös riskin siitä, että kolmansien maiden taloudellisiin toimijoihin kohdistetaan mielivaltaisesti täysin protektionistisia toimenpiteitä. [28]

167. Vaikka mielestäni voidaan yleisesti sietää epävarmuutta, kun otetaan toimielinten harkintavalta huomioon, unionin tuomioistuin on jo todennut yrityskeskittymien valvonnan yhteydessä – ala, jolla ennusteiden tekeminen on välttämätöntä –, että tällainen analyysi on tehtävä ”erittäin huolellisesti” nimenomaan siksi, että kyse on niiden tapahtumien ennustamisesta, jotka sattuvat tulevaisuudessa suuremmalla tai pienemmällä todennäköisyydellä, jos ei tehdä päätöstä, jolla suunniteltu yrityskeskittymä kielletään. [29]

168. Sitä, että toimielimet ovat ottaneet tutkimusajanjakson jälkeisiä tietoja huomioon, on mielestäni tulkittava tässä tapauksessa juuri tässä asiayhteydessä. On näet arvioitava, olivatko väliaikaista tullia koskevaan asetukseen sisältyneet ennusteet vahingon uhkan muuttumisen vahingoksi aiheuttavien tapahtumien toteutumisen todennäköisyydestä, jos mitään suojatoimia ei toteutettaisi, riidanalaisen asetuksen tekohetkellä vahvistuneet.

169. Tämä selvitys edellytti tutkimusajanjakson jälkeisten tietojen huomioon ottamista, joten toimielimet eivät nojautuneet ainoastaan ennusteisiin, jotka perustuivat taloudellisiin tietoihin, jotka olivat peräisin ajalta yli vuoden ennen riidanalaisen asetuksen antamispäivää. [30]

170. Tämä ilmenee myös olennaisilta osin riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 57 perustelukappaleesta, jossa neuvosto on korostanut, että vahingon uhkaa koskevassa tapauksessa tutkivilla viranomaisilla on ”oikeus tarkistaa, että tutkimusajanjakson jälkeiset tapahtumat todellakin vahvistavat väliaikaisessa vaiheessa tehdyn vahingon uhkaa koskevan päätelmän”.

171. Tämä näkemys vaikuttaa minusta täysin lailliselta ja asianmukaiselta.

172. Laillisuuden osalta pitää paikkansa, että perusasetuksen 6 artiklan 1 kohdassa, joka liittyy polkumyyntiä ja vahinkoa koskevaan tutkimukseen, säädetään, että ”tutkimusajanjakson jälkeistä aikaa koskevia tietoja ei tavallisesti oteta huomioon”.

28 — Ks. erityisesti tästä aiheesta Soprano, R., ”The Threat of Material Injury in Antidumping Investigations: a Threat to Free Trade”, *The Journal of World Investment & Trade*, nro 1, 2010, s. 9.

29 — Ks. tuomio komissio v. Tetra Laval (C-12/03 P, EU:C:2005:87, 42 kohta).

30 — On muistettava, että tutkimusajanjakson päättymispäivämääräksi vahvistettiin 30.6.2008, kun taas riidanalainen asetus annettiin 24.9.2009.

173. Kuten ArcelorMittal ym. mainitsevat, perusasetuksen 6 artiklan 1 kohdan säännöllä, jonka mukaan tutkimusajanjakson jälkeisiä tietoja ei tavallisesti oteta huomioon, pyritään takaamaan, että tutkimuksen tulokset ovat edustavia ja luotettavia, varmistamalla, ettei asianomaisten tuottajien toiminta polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisen jälkeen vaikuta niihin seikkoihin, joihin polkumyynnin ja vahingon määrittäminen perustuu. [31]

174. Katson kuitenkin, että kuten unionin yleinen tuomioistuin on olennaisilta osin todennut useissa asioissa käyttämällä adverbia ”tavallisesti”, perusasetuksen 6 artiklan 1 kohdassa sallitaan se, että toimielimet ottavat huomioon tutkimusajanjakson jälkeistä aikaa koskevia tietoja, ja jopa edellytetään tällaisten tietojen tutkimista, jos näistä tiedoista käy ilmi uusia seikkoja, joiden perusteella polkumyyntitullin suunniteltu käyttöönotto olisi ilmeisen asiaankuulumatonta. [32]

175. Koska tässä tapauksessa yhtäältä vahingon uhkan tutkiminen edellyttää tulevaisuuteen suuntautuvaa analyysiä ja toisaalta on voitava näyttää toteen tällaisen uhkan olemassaolo, samoin kuin senhetkisen vahingon olemassaolo, sillä hetkellä, jona (väliaikainen tai lopullinen) suojatoimi toteutetaan, [33] on mielestäni toimielinten tehtävänä selvittää, osoittautuvatko väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa tehdystä analyysistä ilmenevät ennusteet lopullisen polkumyyntitullin vahvistamishetkellä oikeiksi ja voivatko ne olla hyväksyttävä peruste tämän lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotolle.

176. Tässä tarkoituksessa ja vahingon uhkan asiayhteydessä toimielimet ovat siten mielestäni toimivaltaisia ottamaan tutkimusajanjakson jälkeisiä tietoja huomioon, minkä lisäksi niitä on vahvasti kannustettava siihen.

177. Toimielinten on tässä yhteydessä saatava tutkia, ovatko tällaiset tiedot riittävän edustavia ja luotettavia, ja jos näin ei ole, selittää syyt, joiden vuoksi ne epäilevät tätä, ja tarvittaessa hylätä ne kokonaan tai osittain.

178. Tässä tapauksessa asiakirja-aineistosta ei ilmene, että toimielimet olisivat ilmaisseet epäilyksiään niiden tutkimusajanjakson jälkeisten tietojen edustavuudesta ja luotettavuudesta, joihin ne ovat nojautuneet.

179. Kun toimielimet ovat ottaneet laillisesti huomioon tutkimusajanjakson jälkeisiä tietoja, joiden ne arvioivat olevan edustavia ja luotettavia, mitä ei ole kiistetty, unionin yleistä tuomioistuinta ei voida arvostella siitä, että se on selvittänyt, saattoivatko nämä toimielimet perustellusti katsoa, että nämä tiedot vahvistivat väliaikaista tullia koskevan asetuksen ennusteet vahingon uhkan olemassaolosta.

180. Toisin kuin valittajat näyttävät myös vihjaavan, se, että toimielimet käyttävät tutkimusajanjakson jälkeisiä tietoja, ei näet voi jäädä unionin yleisen tuomioistuimen harjoittaman laillisuusvalvonnan ulkopuolelle. Kuten olen jo korostanut edellä 64 kohdassa, tähän valvontaan on sisällyttävä erityisesti toimielinten taloudellisista tiedoista esittämän tulkinnan valvonta ja myös tehtävä selvittää niiden huomioon ottamien todisteiden paikkansapitävyys, luotettavuus ja johdonmukaisuus mutta myös se, muodostavatko nämä seikat sellaisen merkityksellisten tietojen kokonaisuuden, joka on otettava huomioon arvioitaessa monitahoista tilannetta, ja ovatko ne omiaan tukemaan päätelmiä, jotka niistä on tehty.

31 — Ks. vastaavasti mm. tuomio Nanjing Metalink v. neuvosto (T-138/02, EU:T:2006:343, 59 kohta) ja tuomio Transnational Company ”Kazchrome” ja ENRC Marketing v. neuvosto (T-192/08, EU:T:2011:619, 223 kohta).

32 — Ks. vastaavasti mm. tuomio Sinochem Heilongjiang v. neuvosto (T-161/94, EU:T:1996:101, 88 kohta); tuomio Nanjing Metalink v. neuvosto (T-138/02, EU:T:2006:343, 61 kohta) ja tuomio HEG ja Graphite India v. neuvosto (T-462/04, EU:T:2008:586, 67 kohta).

33 — Ks. vastaavasti mm. tuomio Epichirisseon Metalleftikon, Viomichanikon kai Naftiliakon ym. v. neuvosto (C-121/86, EU:C:1989:596, 34 ja 35 kohta) ja tuomio Industrie des poudres sphériques v. neuvosto (C-458/98 P, EU:C:2000:531, 90 kohta).

181. Tällainen valvonta on mielestäni erityisen välttämätön silloin, kun kyseessä on sellainen tulevaisuuden tarkastelu, jota edellytetään tutkittaessa vahingon uhkan olemassaoloa. [34]

182. Myönnän, että toimielimet voivat erehtyä tulevaisuudesta, kuten neuvosto väittää, ilman että ne välttämättä tekisivät oikeudellisia virheitä tai ilmeisen arviointivirheen.

183. Siitä hetkestä lähtien, jona nämä toimielimet ottavat perustellusti huomioon tutkimusajanjakson jälkeisiä seikkoja osoittaakseen vahingon uhkan olemassaolon ja vahvistaakseen lopullisen polkumyyntitullin, unionin yleisen tuomioistuimen on voitava kuitenkin varmistua siitä, että tällaiset seikat voivat oikeudellisesti riittävällä tavalla tukea ennusteita, jotka ovat saaneet komission toteuttamaan väliaikaisia suojatoimia.

184. Näin ollen sillä hetkellä, jona neuvoston on annettava asetus lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta, ei mielestäni voida katsoa, jos tutkimusajanjakson jälkeiset seikat eivät tue komission väliaikaista tullia koskevan asetuksen yhteydessä tekemää tulevaisuuteen suuntautuvaa analyysiä, että neuvosto olisi tästä huolimatta toimivaltainen, kuten se väittää, käyttämään harkintamarginaaliaan todetakseen vahingon uhkan olemassaolon ja hyväksyäkseen lopullisen polkumyyntitullin.

185. Tämä näkemys perustuu useisiin seikkoihin.

186. Ensinnäkin, kuten totesin jo edellä 173 kohdassa, vahingon uhkan olemassaolo samoin kuin senhetkisen vahingon olemassaolo on voitava näyttää toteen sillä hetkellä, jona väliaikainen tai lopullinen suojatoimi toteutetaan. Jos komission alkuperäisiä ennusteita ei voida vahvistaa oikeiksi todisteiden perusteella, merkittävän vahingon syntyminen vaikuttaa kaukaiselta, eikä lopullisten polkumyyntitullien määrääminen siten tunnu perustellulta.

187. Toiseksi on tärkeää muistaa, että perusasetuksen 3 artiklan 9 kohdassa edellytetään, että merkittävän vahingon uhkan toteamisen on perustuttava tosiseikkoihin eikä pelkkiin väitteisiin, otaksumiin ja etäisiin mahdollisuuksiin, ja olosuhteiden muutoksen, joka synnytti tilanteen, jossa polkumyynti aiheutti vahinkoa, on oltava selvästi nähtävissä ja välittömästi uhkaava.

188. Lopuksi eli kolmanneksi neuvoston näkemyksen hyväksyminen merkitsisi viime kädessä sitä, että toimielimille annettaisiin oikeus hyväksyä mielivaltaisia, täysin protektionistisia suojatoimia. Perusasetuksessa ei kielletä polkumyyntiä sinänsä vaan ainoastaan polkumyynti, josta aiheutuu tai uhkaa aiheutua merkittävää vahinkoa unionin tuotannonalalle. Katson näin ollen, että jos todisteiden perusteella ei voida päätellä riittävän suurella todennäköisyydellä, että olisi olemassa merkittävän vahingon uhka, toimielinten on myös lopullista polkumyyntitullia koskevaa asetusta antaessaan vain tehtävä siitä päätelmät ja pidätyttävä toteuttamasta alun perin suunniteltuja suojatoimia.

189. Näin ollen katson, että unionin yleinen tuomioistuin ei ole rikkonut perusasetuksen 3 artiklan 9 kohtaa eikä 6 artiklan 1 kohtaa ottaessaan huomioon tutkimusajanjakson jälkeisiä tietoja, kun se on tutkinut sen toteamuksen laillisuutta, jonka toimielimet ovat esittäneet vahingon uhkan olemassaolosta ja jonka nämä toimielimet olivat itse ottaneet huomioon riidanalaisessa asetuksessa.

190. Tässä yhteydessä on tutkittava, onko unionin yleinen tuomioistuin tehnyt oikeudellisia virheitä tarkastellessaan toimielinten arviointia, joka liittyy perusasetuksen 3 artiklan 9 kohdassa lueteltujen neljän tekijän tutkimukseen, kuten ArcelorMittal ym. väittävät.

34 — Ks. vastaavasti tulevaisuuteen kohdistuva selvitys, joka koskee yrityskeskittymien valvontaa, tuomio komissio v. Tetra Laval (C-12/03 P, EU:C:2005:87, 39 kohta) ja tuomio Éditions Odile Jacob v. komissio (T-471/11, EU:T:2014:739, 136 kohta).

c) Oikeudelliset virheet, joita unionin yleisen tuomioistuimen väitetään tehneen valvoessaan perusasetuksen 3 artiklan 9 kohdassa lueteltujen neljän tekijän tutkimiseen liittyvää toimielinten arviointia

191. Perusasetuksen 3 artiklan 9 kohdan toiseen alakohtaan sisältyy luettelo, joka ei ole tyhjentävä, neljästä tekijästä, jotka toimielinten on tutkittava ratkaistessaan sen, onko olemassa merkittävän vahingon uhka.

192. Kuten unionin yleinen tuomioistuin totesi tiivistetysti valituksenalaisen tuomion 70 kohdassa, nämä tekijät kattavat polkumyyntituonnin kehityksen (3 artiklan 9 kohdan toisen alakohdan a alakohta), viejien käytettävissä olevan kapasiteetin (b alakohta), polkumyyntituonnin hinnan (c alakohta) ja kyseisen tuonnin käytettävissä olevien varastojen tason (d alakohta).

193. Perusasetuksen 3 artiklan 9 kohdan kolmannessa alakohdassa täsmennetään, että mikään näistä tekijöistä ei välttämättä yksinään ole ratkaiseva, vaan tarkasteltavien tekijöiden on yhdessä johdettava siihen päätelmään, että polkumyynnillä tapahtuva muu vienti on välittömästi uhkaavaa ja että jos suojatoimia ei toteuteta, aiheutuu merkittävää vahinkoa.

194. Kuten unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 70 kohdassa, toimielimet ovat tutkineet tässä tapauksessa kolme ensimmäistä tekijää, koska neuvosto katsoi lähinnä, ettei varastojen taso ollut ratkaiseva vahingon uhkan analysoimiseksi.

i) Oikeudelliset virheet, jotka liittyvät ensimmäisen tekijän tutkimiseen (perusasetuksen 3 artiklan 9 kohdan toisen alakohdan a alakohta)

– Unionin yleisen tuomioistuimen näkemykset

195. Unionin yleinen tuomioistuin muistutti toimielinten huomioon ottamasta ja itse tutkimastaan *ensimmäisestä* tekijästä aluksi valituksenalaisen tuomion 72 kohdassa, että komission ennusteet on vahvistettu riidanalaisessa asetuksessa ja niiden mukaan ”polkumyynnillä Kiinasta tulevan tuonnin markkinaosuus lisääntyy edelleen [ja] polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin paine [unionin] markkinoilla lisääntyy todennäköisesti merkittävästi”.

196. Unionin yleinen tuomioistuin korosti kuitenkin, että riidanalaisessa asetuksessa mainittujen tietojen mukaan Kiinasta peräisin olevan tuonnin määrä väheni tutkimusajanjakson jälkeisellä ajanjaksolla absoluuttisesti tarkasteltuna erittäin voimakkaasti (24,6 prosentin vähentyminen), kun taas suhteellisesti tarkasteltuna kyseistä tuontia vastaavan markkinaosuuden kasvu oli pieni eli 0,7 prosenttiyksikköä kyseisellä ajanjaksolla (valituksenalaisen tuomion 73 kohta).

197. Unionin yleinen tuomioistuin totesi perustelujensa päätteeksi, että komission väliaikaista tullia koskevan asetuksen aikaisten ennusteiden ja tutkimusajanjakson jälkeisen ajanjakson taloudellisten tietojen, jotka neuvosto otti huomioon riidanalaisessa asetuksessa, välillä oli siis huomattava ero. Unionin yleinen tuomioistuin muistutti siitä, että perusasetuksen 3 artiklan 9 kohdan mukaan ensimmäisen tekijän toteutuminen edellyttää polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin sellaista huomattavaa kasvuvauhtia yhteisön markkinoilla, joka on osoitus tuonnin tuntuvan kasvun todennäköisyydestä, ja totesi, että neuvosto itse oli kuitenkin väittänyt riidanalaisessa asetuksessa, että Kiinasta peräisin oleva tuonti oli ”hieman kasvattanut” suhteellista markkinaosuuttaan tutkimusajanjakson jälkeisellä ajanjaksolla, mikä ei tukenut toteamusta siitä, että käsiteltävässä asiassa oli todennäköistä, että polkumyynnillä tapahtuva tuonti kasvaisi ”merkittävästi”. Unionin yleinen tuomioistuin suhteutti lisäksi Kiinasta peräisin olevan tuonnin markkinaosuuden 0,7 prosenttiyksikön kasvun yhteisön tuotannonalan tuotteiden markkinaosuuden 0,1 prosenttiyksikön laskuun tutkimusajanjakson jälkeisellä ajanjaksolla (valituksenalaisen tuomion 78 kohta).

198. Unionin yleinen tuomioistuin päätteli näin ollen, että ensimmäinen tekijä oli ristiriidassa neuvoston riidanalaisessa asetuksessa vahvistamien komission ennusteiden ja tutkimusajanjakson jälkeisen ajanjakson merkityksellisten tietojen kanssa (valituksenalaisen tuomion 91 kohta).

– Tiivistelmä ArcelorMittal ym:iden perusteluista

199. ArcelorMittal ym. väittävät lähinnä, että unionin yleinen tuomioistuin totesi virheellisesti, että neuvosto oli rikkonut perusasetuksen 3 artiklan 9 kohtaa tyytyessään vain toteamaan ristiriitaisuudet eikä ilmeistä arviointivirhettä Kiinasta peräisin olevan tuonnin määrän osalta. Ne väittävät myös, että unionin yleinen tuomioistuin ei ole tutkinut osaa riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 68 perustelukappaleeseen sisältyvistä arvioinneista ja että sen tehtävänä ei olisi ollut määrittää, oliko polkumyyntituonnin markkinaosuuden kasvun määrä ”riittävä”.

– Arviointi

200. ArcelorMittal ym:iden päättely on mielestäni hylättävä.

201. Kuten valituksenalaisen tuomion 92 kohdassa nimenomaisesti todetaan, unionin yleinen tuomioistuin totesi ensinnäkin nimenomaan ”kaikki nämä seikat”, jotka liittyivät niiden kolmen tekijän tutkimiseen, joiden perusteella voitiin todeta vahingon uhkan olemassaolo, ja totesi niiden perusteella neuvoston rikkoneen perusasetuksen 3 artiklan 9 kohtaa.

202. ArcelorMittal ym. tulkitsevat siten virheellisesti valituksenalaista tuomiota, kun ne väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin on nojautunut yksinomaan ristiriitaisuuksiin, jotka liittyivät tuonnin määrää koskeneeseen ensimmäiseen tekijään, todetessaan neuvoston rikkoneen perusasetuksen 3 artiklan 9 kohtaa.

203. Kuten olen jo todennut, tämän jälkeen tuomioistuinvalvonta, jota unionin yleinen tuomioistuin saa harjoittaa, sisältää toimielinten huomioon ottamien taloudellisten tietojen tulkintaa koskevan valvonnan, jossa selvitetään, ovatko todisteet johdonmukaisia ja tukevatko nämä todisteet niistä tehtyjä päätelmiä.

204. Unionin yleisen tuomioistuimen tehtävänä oleva tutkimus ei siis koske selvästikään yksinomaan ilmeistä arviointivirhettä, joka rasittaisi riidanalaista asetusta, vaan myös muun muassa tosiseikkojen oikeudellista luonnehdintaa. Unionin yleisen tuomioistuimen ei ole myöskään missään tapauksessa pakko yksilöidä erityistä virhetyyppiä, kuten ilmeistä arviointivirhettä, joka liittyisi kuhunkin tekijään erikseen arvioituna, jotta se voi tarvittaessa todeta perusasetuksen 3 artiklan 9 kohdan rikkomisen. Tällainen virhe voisi sen sijaan ilmetä kaikkien huomioon otettujen tekijöiden kokonaisarvioinnista.

205. Unionin yleinen tuomioistuin ei ole myöskään tehnyt mitään oikeudellista virhettä muistuttaessaan perusasetuksen 3 artiklan 9 kohdan säännöksistä, jotka liittyvät ensimmäiseen tekijään ja joiden mukaan lähinnä polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin kasvun todennäköisyyden on oltava tuntuva, ja selvittäessään, tukivatko todisteet ja myös tutkimusajanjakson jälkeiset tiedot, joita neuvosto käytti, päätelmää, jonka tämä toimielin oli tehnyt riidanalaisessa asetuksessa.

206. Lopuksi on täsmennettävä väitteestä, joka liittyy perustelujen puuttumiseen riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 68 perustelukappaleen tietyissä kohdissa, että neuvosto esittää kyseisessä perustelukappaleessa, että ”Kiinasta tulevan tuonnin määrää voitaisiin pitää vahingon uhkatekijänä siinäkin tapauksessa, että tuontimäärät alkaisivat vähetä suhteessa enemmän kuin kulutus laskee, koska pelkkä halpojen kiinalaisten tuotteiden merkittävä määrä markkinoilla kulutuksen vähentyessä

aiheuttaa merkittävää hintojen alentamispainetta markkinoilla”. Neuvosto lisää, että ”vahingon uhkan olemassaoloa ei joka tapauksessa voida välttämättä päätellä minkään perusasetuksen 3 artiklan 9 kohdassa mainitun yksittäisen tekijän perusteella. Sen sijaan kaikkia tekijöitä on tarkasteltava kokonaisuutena”.

207. Kuten ArcelorMittal ym. esittävät, valituksenalaiseen tuomioon ei tosiaankaan sisälly arviointia, joka liittyisi riidanalaisen asetuksen johdanto-osan kyseisen perustelukappaleen näihin kohtiin, vaikka unionin yleinen tuomioistuin on nojautunut perusteluissaan tämän saman perustelukappaleen muihin osiin, joihin kuuluvat erityisesti osat, jotka liittyvät tutkimusajanjakson jälkeisiin tietoihin.

208. En kuitenkaan usko, että unionin yleisen tuomioistuimen osittainen laiminlyönti voisi johtaa valituksenalaisen tuomion kumoamiseen.

209. Unionin yleisellä tuomioistuimella ei ollut perusasetuksen 3 artiklan 9 kohdan tulkintaan liittyvän riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 68 perustelukappaleen viimeisen osan osalta mielestäni mitään erityistä velvollisuutta vastata tähän kohtaan, koska se ei ollut missään tapauksessa päätellyt pelkästään niiden ristiriitaisuuksien perusteella, jotka liittyivät toimielinten ensimmäisestä tekijästä esittämään arviointiin, että neuvosto rikkoi tätä artiklaa.

210. Riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 68 perustelukappaleen välittömästi edeltävästä osasta ilmenee jo ensi arviolta, että se oli pelkkä teoreettinen hypoteesi, minkä ilmaisee verbin ”voida” konditionaalin käyttö, joka oli muotoiltu jo väliaikaista tullia koskevan asetuksen vaiheessa ja esitetty tulevan vahingon uhkan mahdollisena osatekijänä.

211. Vaikka unionin yleisen tuomioistuimen on perusteltava päätöksensä, tämän velvollisuuden ei voida katsoa edellyttävän sitä, että sen olisi vastattava yksityiskohtaisesti kaikkiin asian osapuolen esittämiin väitteisiin, varsinkaan silloin, kun nämä väitteet eivät ole riittävän selviä ja täsmällisiä eivätkä perustu yksityiskohtaiseen näyttöön.[35] Koska vahingon uhkan on perustuttava tosiseikkoihin sekä nähtävissä olevaan ja välittömästi uhkaavaan olosuhteiden muutokseen eivätkä ArcelorMittal ym. vetoa millään tavoin siihen, että tästä hypoteesista olisi esitetty yksityiskohtaisia todisteita erityisesti siinä yhteydessä, kun toimielimet ottivat huomioon tutkimusajanjakson jälkeisiä tietoja, tai unionin yleisessä tuomioistuimessa, ei vaikuta siltä, että viimeksi mainittu olisi ollut velvollinen ottamaan kyseisen hypoteesin erikseen huomioon, kun se selvitti, oliko toimielinten perusasetuksen 3 artiklan 9 kohdan toisen alakohdan a alakohdassa säädettyyn ensimmäiseen tekijään liittyvistä taloudellisista tiedoista tekemä analyysi riittävän vakuuttava.

212. Ehdotan siis, että tähän tekijään liittyvä ArcelorMittal ym:iden väite hylätään.

ii) Oikeudelliset virheet, jotka liittyvät perusasetuksen 3 artiklan 9 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa säädettyyn toiseen tekijään

213. Perusasetuksen 3 artiklan 9 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa säädetyn *toisen* tekijän kohteena on ”riittävän vapaasti viejän käytettävissä oleva kapasiteetti tai sellaisen kapasiteetin välitön ja tuntuva kasvu, joka on osoitus polkumyynnillä yhteisön markkinoille tapahtuvan viennin tuntuvan kasvun todennäköisyydestä, ottaen huomioon muiden vientimarkkinoiden kyky ottaa vastaan lisävientiä”.

35 — Ks. mm. tuomio Technische Glaswerke Ilmenau v. komissio (C-404/04 P, EU:C:2007:6, 90 kohta) ja tuomio Lafarge v. komissio (C-413/08 P, EU:C:2010:346, 41 kohta).

– Unionin yleisen tuomioistuimen näkemykset

214. Unionin yleinen tuomioistuin korosti valituksenalaisen tuomion 79 kohdassa aluksi, että kiinalaisten viejien käyttämättömän kapasiteetin osalta toimielinten analyysi koski yhtäältä varsinaista käyttämätöntä tuotantokapasiteettia ja toisaalta riskiä Kiinasta peräisin olevan viennin uudelleensuuntauksesta unionin markkinoille.

215. Unionin yleinen tuomioistuin muistutti tämän jälkeen valituksenalaisen tuomion 81 kohdassa, että kun toimielimet arvioivat riskiä viennin uudelleensuuntauksesta unioniin, niiden on otettava huomioon paitsi muiden vientimarkkinoiden olemassaolo myös sisäisen kulutuksen mahdollinen kehitys viejämaassa.

216. Huomautettuaan, että komissio oli todennut väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa – ja neuvosto vahvistanut saman riidanalaisessa asetuksessa lisäseikkoja esittämättä – että voitiin odottaa, että merkittävä osa Kiinan tuoreesta ylikapasiteetista suunnataan Euroopan markkinoille (valituksenalaisen tuomion 82 kohta), unionin yleinen tuomioistuin korosti, että toimielimet ”eivät ottaneet analyysissään huomioon ’muiden vientimarkkinoiden kykyä ottaa vastaan lisävientiä’, mitä perusasetuksen 3 artiklan 9 kohdassa edellytetään”. Vaikka unionin yleinen tuomioistuin täsmensi, että komissio oli maininnut Yhdysvallat, Algerian ja Etelä-Korean osoittaakseen, mitä osaa nämä maat edustivat Kiinan kokonaisviennistä, ja viittasi siihen, että piakkoin oli odotettavissa etenkin Yhdysvaltojen markkinoiden huomattavaa kutistumista, se totesi kuitenkin, että ”mitään nimenomaisia tietoja kyseisten markkinoiden kehityksestä ja niiden mahdollisesta kyvystä ottaa vastaan lisävientiä ei esitetty”. Se lisäsi, että ”jos tuotantokapasiteetti Kiinassa sekä vientimäärät kasvoivat, kuten toimielimet väittävät (väliaikaista tullia koskevan asetuksen 118 perustelukappale), ja jos samanaikaisesti kolmen edellä mainitun maan osuus Kiinan kokonaisviennistä kasvoi, kuten ilmenee väliaikaista tullia koskevan asetuksen 119 perustelukappaleesta, tämä merkitsee, että vientimäärät kyseisiin kolmeen maahan kasvoivat niin ikään”. Unionin yleinen tuomioistuin katsoi myös, että komission päätelmä, jonka mukaan vienti suunnattiin Euroopan markkinoille, oli suhteutettava siihen, että toimielimet ennustivat unionin markkinoiden osalta kysynnän selvää supistumista, mikä kuitenkin puuttui toimielinten analyysistä (valituksenalaisen tuomion 83 kohta).

217. Unionin yleinen tuomioistuin korosti lopuksi valituksenalaisen tuomion 84 ja 85 kohdassa, etteivät toimielimet olleet yhtäältä vedonneet missään vaiheessa Kiinan sisäisiin markkinoihin eivätkä siihen, mikä vaikutus kyseisillä markkinoilla voisi olla lisätuotantokapasiteetin mahdolliseen vastaanottamiseen, ja toisaalta, että venäläiset ja ukrainalaiset kilpailijat, jotka olivat tärkeimpiä kilpakumppaneita hintojen osalta, hävisivät samaan aikaan markkinoilta, kun niihin oli sovellettu polkumyyntitulleja vuodesta 2006, mikä saattoi selittää ainakin osittain unioniin kohdistuneen kiinalaisviennin prosenttiosuuden kasvun tarkastelujakson aikana.

218. Unionin yleinen tuomioistuin päätteli siis tästä, että toimielinten toista tekijää koskevassa selvityksessä oli ”puutteita huomioon otettavien merkityksellisten seikkojen osalta” (valituksenalaisen tuomion 91 kohta).

– Tiivistelmä ArcelorMittal ym:iden perusteluista

219. Arcelor Mittal ym. huomauttavat lähinnä, että unionin yleinen tuomioistuin ei ole kumonnut väliaikaista tullia koskevan asetuksen 117 kohtaan sisältyviä toteamuksia, joiden mukaan Kiinassa oli merkittävästi tuotantokapasiteettia vapaana, mikä oli niiden mielestä riittävä peruste päätellä, että perusasetuksen 3 artiklan 9 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa säädetty toinen tekijä täyttyi. Unionin yleinen tuomioistuin päätteli myös niiden mielestä virheellisesti valituksenalaisen tuomion 84 kohdassa, että toimielinten analyysi oli puutteellinen, koska ne eivät olleet tutkineet sitä, voivatko Kiinan sisämarkkinat ottaa vastaan lisätuotantokapasiteetin. Tällainen tutkimus tehtiin kuitenkin

riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 69 ja 70 perustelukappaleessa. Lisäksi se vaati toimielimiltä ”täsmällisiä tietoja” muiden vientimarkkinoiden kyvystä ottaa vastaan lisävientiä, mitä ei edellytetä perusasetuksen 3 artiklan 9 kohdassa sen enempää kuin tietoa syistäkään, joiden vuoksi polkumyynti unioniin oli lisääntynyt.

– Arviointi

220. Perusasetuksen 3 artiklan 9 kohdassa säädetty toinen tekijä edellyttää mielestäni kaksivaiheista tarkastelua. Ensimmäisessä vaiheessa toimielinten on selvitettävä, onko olemassa ”riittävän vapaasti viejän käytettävissä oleva kapasiteetti tai sellaisen kapasiteetin välitön ja tuntuva kasvu, joka on osoitus polkumyynnillä yhteisön markkinoille tapahtuvan viennin tuntuvan kasvun todennäköisyydestä”. Tämän ensimmäisen vaiheen yhteydessä toimielinten on selvitettävä, voivatko senhetkinen tuotantokapasiteetti, ”vapaasti käytettävissä” oleva tuotantokapasiteetti tai sellaisen kapasiteetin välitön ja tuntuva kasvu viejämaassa johtua kysynnän kehityksestä tässä samassa maassa. Toisessa vaiheessa, mikäli viennin tuntuva kasvu on todennäköistä, toimielinten on otettava ”huomioon muiden vientimarkkinoiden kyky ottaa vastaan lisävientiä”.

221. Toisin kuin ArcelorMittal ym. väittävät, näin ollen pelkästään se, että viejämaassa on vapaasti käytettävissä huomattavaa kapasiteettia, ei ole sellaisenaan riittävä peruste päätellä, että tämä tekijä täyttyy; lisäksi edellytetään, että tämä kapasiteetti ”on osoitus” polkumyynnillä unionin markkinoille tapahtuvan ”viennin tuntuvan kasvun todennäköisyydestä”. Näin ollen se, että unionin yleinen tuomioistuin ei ole kumonnut riidanalaisen asetuksen johdanto-osan 117 perustelukappaleeseen sisältyvää toteamusta, ei vaikuta asian ratkaisuun.

222. ArcelorMittal ym. ovat sitä vastoin mielestäni oikeassa, kun ne väittävät valituksenalaisen tuomion 85 kohtaa arvostellessaan, että viennin kasvun syillä ei ole merkitystä selvitettäessä perusasetuksen 3 artiklan 9 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa säädetyn tekijän täyttymistä.

223. Unionin yleisen tuomioistuimen tässä yhteydessä tekemä oikeudellinen virhe ei kuitenkaan vaikuta niiden muiden arviointien pätevyyteen, joiden perusteella se päätteli, että toimielimet eivät olleet ottaneet huomioon kaikkia merkityksellisiä todisteita, jotka liittyivät toisen tekijän tutkimiseen ja joiden perusteella voitiin määrittää vahingon uhkan olemassaolo.

224. Sen tätä tekijää koskeva arviointi perustuu näet ennen kaikkea toimielinten riittämättömän täsmälliseen analyysiin sellaisten muiden kuin unionin markkinoiden tutkimuksesta, jotka voisivat ottaa vastaan Kiinasta peräisin olevan lisäviennin, sekä Kiinan kotimaisen kysynnän vaikutuksesta.

225. Ensin mainitun seikan osalta unionin yleinen tuomioistuin totesi mielestäni perustellusti, että toimielimet olivat tässä tapauksessa velvollisia toimittamaan täsmällisiä tietoja Yhdysvaltojen, Algerian ja Etelä-Korean markkinoiden kehityksestä sekä niiden mahdollisesta kyvystä ottaa vastaan lisävientiä.

226. Yhtäältä jo valituksenalaisen tuomion 83 kohdan sanamuodosta ilmenee, toisin kuin ArcelorMittal ym. väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin ei edellyttänyt, että toimielimet tutkisivat kaikki mahdolliset tai ajateltavissa olevat vientimarkkinat. Se ainoastaan arvosteli niitä siitä, että ne eivät olleet esittäneet mitään täsmällisiä tietoja näistä kolmesta markkinasta mutta olivat viitanneet niihin yleisin sanakäänteinen väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa ja riidanalaisessa asetuksessa. Kun toimielimet toisaalta vetoavat tiettyihin vientimarkkinoihin, niiden tehtävänä on vahingon uhkaa koskevan tulevaisuuteen kohdistuvan analyysin yhteydessä esittää riittävän täsmällisiä tietoja näiden markkinoiden kehityksestä ja niiden kyvystä ottaa vastaan polkumyynnin kohteena olevien tavaroiden lisävientiä. Kun ne näet ovat yksilöineet kyseiset markkinat, ainoastaan tällä edellytyksellä niiden selvityksessä ”otetaan huomioon” nämä vientimarkkinat perusasetuksen

3 artiklan 9 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetulla tavalla kyseisen tuotteen lisäviennin mahdollisina vaihtoehtoisina kohteina unionin markkinoiden lisäksi. Nämä tiedot voivat koskea muun muassa kyseisten tuottajien vientistrategioita, kysynnän kehitystä näillä muilla vientimarkkinoilla tai kaupallisten suojatoimien olemassaoloa näillä muilla markkinoilla.

227. Kuten unionin yleinen tuomioistuin totesi lähinnä valituksenalaisen tuomion 83 kohdassa, ilman että tätä olisi kiistetty, tilanteessa, jossa väliaikaista tullia koskevasta asetuksesta ja riidanalaisesta asetuksesta ilmeni, että edellä mainittujen kolmen markkinan osuus Kiinan viennin kokonaismäärästä oli suurentunut kyseisen ajanjakson aikana, oli johdonmukaista päätellä tästä, että Kiinan viennin määrät näille markkinoille olivat myös kasvaneet. Tässä yhteydessä toimielinten olisi pitänyt kyetä antamaan riittävän täsmällisiä tietoja, jotta olisi voitu tästä huolimatta päätellä, kuten ne ovat tehneet tulevaisuuteen kohdistuvan analyysin yhteydessä, että Kiinan ylikapasiteetti tai uusi tuotantokapasiteetti kohdistui pikemminkin Euroopan markkinoille, mikä aiheutti vahingon uhkaa unionin tuotannonalalle.

228. ArcelorMittal ym. tyytyvät Kiinan sisäisen kysynnän vaikutuksen osalta mielestäni ainoastaan arvostelemaan unionin yleisen tuomioistuimen esittämää arviointia todisteista ilman että ne olisivat vedonneet kyseisten seikkojen ottamiseen vääristyneellä tavalla huomioon saati näyttäneet sitä toteen. Nämä moitteet on siis jätettävä tutkimatta.

229. Joka tapauksessa toimielimet näyttävät, lukuun ottamatta yleisiä näkemyksiä, jotka liittyvät Kiinan sisäiseen kysyntään ja jotka sisältyvät lopullisen asetuksen johdanto-osan 70 perustelukappaleeseen, päätelleen, voidakseen vastata tiettyjen kiinalaisten tuottajien tutkimusmenettelyn aikana esittämiin huomautuksiin, että Kiinassa ei ollut kysyntää, koska väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 117–119 perustelukappaleessa, jotka on vahvistettu riidanalaisessa asetuksessa, ei viitata tähän millään tavoin. Neuvosto ja ArcelorMittal ym. eivät kiistä sitä, että kuten unionin yleinen tuomioistuin on oleellisilta osin todennut valituksenalaisen tuomion 81 kohdassa, perusasetuksen 3 artiklan 9 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetun tekijän (objektiivinen) tutkiminen edellyttää viejämaan sisäisen kulutuksen kehityksen tarkastelua. Unionin yleinen tuomioistuin arvosteli siis mielestäni perustellusti valituksenalaisen tuomion 84 kohdassa toimielimiä siitä, että ne eivät olleet tarkastelleet sitä, mikä vaikutus Kiinan sisämarkkinoilla voisi olla lisätuotantokapasiteetin mahdolliseen vastaanottamiseen.

230. Ehdotan siis, että ArcelorMittal ym:iden esittämät väitteet oikeudellisista virheistä, jotka liittyvät perusasetuksen 3 artiklan 9 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa säädettyyn toiseen tekijään, hylätään.

iii) Oikeudelliset virheet, jotka liittyvät perusasetuksen 3 artiklan 9 kohdan toisen alakohdan c alakohdassa säädettyyn kolmanteen tekijään

– Unionin yleisen tuomioistuimen näkemykset

231. Unionin yleinen tuomioistuin tutki perusasetuksen 3 artiklan 9 kohdan toisen alakohdan c alakohdassa säädetyn tekijän täyttymisen valituksenalaisen tuomion 86–90 kohdassa.

232. Unionin yleinen tuomioistuin muistutti aluksi valituksenalaisen tuomion 86 kohdassa siitä, että komissio väitti väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa, ettei ollut syytä uskoa, että taloudellisessa ympäristössä, jossa kysyntä on supistunut merkittävästi, alhaisilla hinnoilla olisi taipumuksena kohota, vaan päinvastoin oli katsottava niiden pysyvän matalina ja että näin alhaisten hintojen esiintymistä käytettäisiin epäilemättä unionin tuottajien tarjoamien hintojen alentamiseen, mikä sekä vähentää määriä että alentaa hintoja.

233. Unionin yleinen tuomioistuin korosti tämän jälkeen valituksenalaisen tuomion 87 kohdassa, että tutkimusajanjakson jälkeiset tiedot osoittivat, että toisin kuin komissio väitti, Kiinasta peräisin olevan tuonnin hinnat nousivat voimakkaasti unionin markkinoiden supistumisen yhteydessä, sillä käytettävissä olevissa tiedoissa vedottiin Kiinasta peräisin olevan tuonnin hintojen yli 35 prosentin kasvuun tutkimusajanjakson jälkeisellä ajanjaksolla, kun samanaikaisesti unionin tuotannonalan hinnat nousivat 18,7 prosenttia.

234. Unionin yleinen tuomioistuin huomautti valituksenalaisen tuomion 88 kohdassa, että neuvosto ei ollut esittänyt seikkoja, joilla olisi selitetty ristiriita, joka vallitsi väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa esitettyjen seikkojen ja tutkimusajanjakson jälkeisen ajanjakson tietojen välillä. Vaikka komissio oli katsonut hinnannousun johtuneen raaka-aineiden hinnannoususta lokakuussa 2008, unionin yleinen tuomioistuin korosti, että neuvosto ei ollut täsmentänyt mitenkään raaka-aineiden ja energian hintojen kehitystä eikä antanut tätä koskevia lisäselityksiä tutkimusajanjakson jälkeiseltä ajanjaksolta.

235. Unionin yleinen tuomioistuin arvioi joka tapauksessa valituksenalaisen tuomion 90 kohdassa, että vaikka tämä olisi hintojen nousun syy, tällä seikalla ei voitu tukea komission päätelmiä Kiinasta peräisin olevan tuonnin erittäin alhaisten hintojen negatiivisesta vaikutuksesta unionin tuotannonalan hintoihin ja määriin. Unionin yleinen tuomioistuin totesi tässä yhteydessä, että kun otetaan huomioon tutkimusajanjakson jälkeiset tiedot, käsiteltävän asian tosiseikoista ei ilmene, että perusasetuksen 3 artiklan 9 kohdan toisen alakohdan c alakohdassa säädetyn kriteerin voitaisiin katsoa täyttyneen. Se korosti myös, että unionin tuotannonalan markkinaosuus oli laskenut tutkimusajanjakson jälkeisellä ajanjaksolla vain 0,1 prosenttiyksikköä.

236. Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi myös neuvoston väitteen, jonka mukaan hintojen vaihtelussa oli ”samankaltaisuutta”, ja totesi myös, että ero unionin tuotannonalan myyntihintojen ja Kiinasta peräisin olevan tuonnin myyntihintojen välillä pieneni huomattavasti tutkimusajanjakson jälkeisellä ajanjaksolla (valituksenalaisen tuomion 89 kohta).

237. Unionin yleinen tuomioistuin teki tästä sen päätelmän, että kolmannen tekijän tutkimukseen liittyi ristiriitaisuuksia neuvoston riidanalaisessa asetuksessa vahvistamien komission ennusteiden ja tutkimusajanjakson jälkeisen ajanjakson merkityksellisten tietojen välillä (valituksenalaisen tuomion 91 kohta).

– Tiivistelmä ArcelorMittal ym:iden perusteluista

238. ArcelorMittal ym. arvostelevat unionin yleistä tuomioistuinta lähinnä siitä, että se korvasi valituksenalaisen tuomion 87–90 kohdassa toimielinten arvioinnin tosiseikoista omalla arvioinnillaan ottamatta huomioon sitä, että vaikka unionin tuottajat olivat korottaneet hintojaan ja säilyttäneet markkinaosuutensa tutkimusajanjakson jälkeen, unionin tuotannonalan kannattavuus oli romahtanut saman ajanjakson aikana, mikä osoittaa niiden mielestä, että hinnat olivat todellisuudessa alentuneet. Vaikka ArcelorMittal ym. myöntävät, että tutkimusajanjakson jälkeiset tiedot osoittavat, että tuontihinnat ja unionin tuottajien hinnat olivat nousseet tutkimusajanjakson jälkeen, ne arvostelevat unionin yleistä tuomioistuinta myös siitä, ettei se ottanut huomioon, että tämä nousu johtui raaka-aineiden hintojen noususta ja että tämä nousu ei ollut missään tapauksessa poistanut tuonnin alihintaa, joka pysyi merkittävänä, kuten toimielimet olivat todenneet.

– Arviointi

239. ArcelorMittal ym:iden perustelut eivät voi mielestäni menestyä.

240. On tärkeää muistaa, että kun kyseessä on vahingon uhka, polkumyyntituonti ei ole hintatasostaan huolimatta (vielä) aiheuttanut vahinkoa unionin tuotannonalalle.

241. Perusasetuksen 3 artiklan 9 kohdan toisen alakohdan c alakohdassa edellytetään toimielinten tarkastelevan sellaisia tekijöitä kuin ”tuonnin tapahtuminen hinnoilla, joilla voitaisiin tuntuvasti alentaa hintoja tai estää hinnan korotukset huomattavissa määrin ja jotka todennäköisesti lisäisivät uuden tuonnin kysyntää”.

242. Tässä artiklassa tarkoitetun uuden tuonnin on siten tapahduttava sellaisella hintatasolla, että se voisi tuntuvasti alentaa unionin tuotannonalan hintoja tai estää hinnan korotukset huomattavissa määrin ja lisätä uuden tuonnin kysyntää.

243. Korostan tässä yhteydessä, että ArcelorMittal ym. myöntävät, että sekä Kiinasta peräisin olevan tuonnin hinnat että unionin tuotannonalan hinnat nousivat tutkimusajanjakson jälkeen, mutta arvioivat, että unionin tuotannonalan hinnat olivat kuitenkin alhaisia, koska tämän tuotannonalan kannattavuus oli romahtanut.

244. Tällaiset perustelut merkitsevät sitä, että unionin tuomioistuinta vaaditaan arvioimaan tosiseikkoja uudelleen, mikä ei kuulu sen toimivaltaan muutoksenhaun yhteydessä.

245. Lisäksi se ArcelorMittal ym:iden korostama seikka, että vaikka hinnat nousivat tutkimusajanjakson jälkeisenä aikana, Kiinasta peräisin oleva tuonti oli edelleen alihintaista, johtuu siitä, että tämä tuonti oli hinnaltaan edullisempaa kuin unionin tuotannonalan tarjoamat hinnat. Tämä seikka, kun hintaero on lisäksi vähäinen ja kyseessä on vahingon uhkan tutkiminen, ei yksinään ole hyväksyttävä peruste ratkaista, onko tulevaisuuteen kohdistuvan tarkastelun, joka on tehtävä perusasetuksen 3 artiklan 9 kohdan toisessa alakohdassa säädetyn kolmannen tekijän osalta, perusteella todennäköistä, että uutta tuontia tulee unionin markkinoille sellaisella hintatasolla, että se alentaa tuntuvasti unionin tuotannonalan hintoja tai estää tätä tuotannonalaa huomattavalla tavalla nostamasta hintojaan.

246. Lisäksi jo pelkästään valituksenalaisen tuomion 88 ja 90 kohdan perusteella on ilmeistä, että unionin yleinen tuomioistuin ei ole ”jättänyt huomiotta” neuvoston selitystä, jonka mukaan Kiinasta peräisin olevan tuonnin hintojen nousu johtui raaka-aineiden hintojen noususta. Vaikka unionin yleinen tuomioistuin oletti, että näin oli, se hylkäsi valituksenalaisen tuomion 90 kohdassa sen mahdollisuuden, että tämä seikka, tässä tapauksessa (eli kun otetaan huomioon Kiinasta peräisin olevan tuonnin ja unionin tuotannonalan hintojen nousu), voisi tukea komission päätelmää, jonka mukaan Kiinasta peräisin olevan tuonnin ”erittäin alhaiset” hinnat vaikuttivat negatiivisesti unionin tuotannonalan hintoihin.

247. Vaikka ArcelorMittal ym. näin sanovatkin, unionin yleinen tuomioistuin ei mielestäni korvannut toimielinten arviointia omallaan. Se selvitti edellä 63 ja 67 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaisesti, tukivatko tutkimusajanjakson jälkeiset taloudelliset tiedot, joita toimielimet olivat käyttäneet, hypoteeseja, joita komissio oli esittänyt väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa ja jotka neuvosto oli kyseisistä tiedoista huolimatta vahvistanut riidanalaisessa asetuksessa.

248. Tällainen laillisuusvalvonta on perusteltavissa erityisen hyvin sillä, että toimielinten on tehtävä tulevaisuuteen suuntautuva tarkastelu määrittäessään perusasetuksen 3 artiklan 9 kohdassa tarkoitettua vahingon uhkaa.

249. Näin ollen ehdotan, että ArcelorMittal ym:iden väitteet, jotka koskevat oikeudellisia virheitä, joita unionin yleinen tuomioistuin niiden mukaan teki tutkiessaan perusasetuksen 3 artiklan 9 kohdan toisessa alakohdassa säädettyä kolmatta tekijää, hylätään.

250. Kaikista näistä syistä ehdotan myös, että neuvoston kolmas valitusperuste sekä ArcelorMittal ym:iden toinen peruste ja kolmannen perusteen toinen osa, jotka koskevat perusasetuksen 3 artiklan 9 kohdan ja 6 artiklan 1 kohdan virheellistä tulkintaa sekä vahingon uhkaan liittyvien tekijöiden tutkimisen yhteydessä tehtyjä virheitä, hylätään.

D *Neuvoston neljäs valitusperuste, joka koskee unionin yleisen tuomioistuimen oikeudellista virhettä, joka johtuu siitä, että se korvasi taloudellisia tekijöitä koskevan toimielinten arvioinnin omallaan*

1. Tiivistelmä asianosaisten lausumista

251. Neuvosto väittää Italian tasavallan tukemana, että unionin tuotannonalan tilanteen tutkiminen ja sitä seuraava analyysi, joka liittyy vahingon uhkan olemassaoloon, ovat monitahoisia ja taloudellisia. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin yleinen tuomioistuin ei näin ollen saa laillisuusvalvontaansa harjoittaessaan korvata monitahoisia taloudellisia tekijöitä koskevaa unionin toimielinten arviointia omallaan. Unionin yleinen tuomioistuin on kuitenkin tehnyt juuri näin valituksenalaisessa tuomiossa, kun se on tulkinnut todisteita valikoivasti ja antanut erilaisen painoarvon tietyille tosiseikoille mutta jättänyt muita riidanalaisessa asetuksessa tehtyjä toteamuksia huomiotta. Unionin yleinen tuomioistuin on siten neuvoston ja Italian tasavallan mielestä ylittänyt toimivaltansa.

252. Hubei muistuttaa erityisesti, että vaikka toimielimille on annettu laaja harkintavalta tehdä monitahoisia tosiseikkoja ja taloudellisia seikkoja koskevia arviointeja, ne eivät kuitenkaan jää laillisuusvalvonnan ulkopuolelle.

2. Arviointi

253. Kuten olen jo täsmentänyt useaan kertaan tässä ratkaisuehdotuksessa, valvonta, jota unionin yleisen tuomioistuimen on kohdistettava toimielinten polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden yhteydessä tutkimiin taloudellisiin tietoihin, kattaa toimielinten tulkintaa taloudellisista tiedoista koskevan valvonnan, joka sisältää tehtävän selvittää niiden huomioon ottamien todisteiden paikkansapitävyys, luotettavuus ja johdonmukaisuus, mutta myös sen, muodostavatko nämä seikat merkityksellisten tietojen kokonaisuuden, joka on otettava huomioon arvioitaessa monitahoista tilannetta, ja ovatko ne omiaan tukemaan niistä tehtyjä päätelmiä.

254. Neuvoston tämän erittäin yleispiirteisesti muotoillun valitusperusteen kohtalo riippuu mielestäni erottamattomasti edellisten perusteiden kohtalosta. Se on viime kädessä päällekkäinen niiden yksityiskohtaisempien vaatimusten kanssa, joita valittajat ovat esittäneet niitä unionin yleisen tuomioistuimen arviointeja vastaan, jotka liittyvät unionin tuotannonalan haavoittuvan tilan tutkimiseen ja niiden tekijöiden tutkimiseen, joiden avulla voidaan määrittää perusasetuksen 3 artiklan 9 kohdassa tarkoitettu vahingon uhka.

255. Koska näitä perusteita ei voida mielestäni hyväksyä, ehdotan, että myös neuvoston neljäs valitusperuste hylätään.

256. Koska siis yksikään valitusperusteista ei voi mielestäni menestyä, ehdotan, että ne hylätään kokonaisuudessaan.

VII **Oikeudenkäyntikulut**

257. Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 184 artiklan 2 kohdassa määrätään, että jos valitus on perusteeton, unionin tuomioistuin tekee ratkaisun oikeudenkäyntikuluista.

258. Saman työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohtaa sovelletaan valituksen käsittelyyn työjärjestyksen 184 artiklan 1 kohdan nojalla, ja sen mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.

259. Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 140 artiklan 1 kohdan mukaisesti asiassa väliintulijoina olleet jäsenvaltiot ja toimielimet vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

260. Koska Hubei on vaatinut neuvoston ja ArcelorMittal ym:iden velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja unionin tuomioistuimen on mielestäni todettava, että valittajien perusteet eivät ole menestyneet, ehdotan, että niiden on vastattava omista oikeudenkäyntikuluistaan ja ne on velvoitettava korvaamaan Hubein kulut.

261. Koska komissio ja Italian tasavalta ovat väliintulijoina asiassa, niiden on vastattava omista oikeudenkäyntikuluistaan.

VIII **Ratkaisuehdotus**

262. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että unionin tuomioistuin ratkaisee asian seuraavasti:

— valitukset hylätään

— Euroopan unionin neuvosto ja ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s. ym. velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja

— Euroopan komissio ja Italian tasavalta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.